

כְּתִיבֵי הָאֲרִי"ל לְפֻרִים

From the writings of the Holy Ari on Purim

נֶעֱרַךְ עַל יְדֵי הָאֲדָמוּר מֵהָאֲלֻמִּין, הָרַב שְׁלום יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א
נִשְׂיָא מִפְּעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי

By: Rabbi Shalom Yehuda Gross

English comments by: Zion Nefesh

שַׁעַר הַכּוֹנְנוֹת

Gate of Meditation - Purim

דְּרוּשֵׁי פֻרִים

בְּעֵנִין בִּרְכָה אֲזוּרָה שֶׁל הַמַּגָּלָה

About the closing blessing that we recite after completing the reading.

בְּעֵנִין הַפֻּרִים: הִנֵּה נִסּוּ בִּרְכָה אֲזוּרָה שֶׁל הַמַּגָּלָה הִיא נִמְשָׁה מִטְּבָעוֹת וְאִלּוּ
הֵם: הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהָדָן אֶת דִּיעָנוּ כּו', וְהֵם כְּנֻגָּד וְנִמְשָׁה גְּבוּרוֹת הַנּוֹדְעוֹת, אֲשֶׁר
עַל יְדֵיהֶם יָרִיב אֶת רִיבֵנוּ וְיָדִין אֶת דִּיעָנוּ, כִּי בָהֶם תִּלְוִי הַדִּין וְהַנִּקְמָה. עוֹד עַל
עֵנִין עַל הַנִּסִּים כּו':

כְּאֲשֶׁר רוּצִים לַחֲזוֹר פָּנִים בְּפָנִים
וְעֵתָה נָבּוּא אֶל בְּאוֹר עֵנִין יְמֵי פֻרִים וְהַמַּגָּלָה וְהַמְּרָדְכִי וּמַעֲוֹת מַגָּבֶת פֻּרִים
וְהַמִּשְׁתָּה וְהַשְׁמִיזָה. הִנֵּה נִתְבָּאֵר אֲצִלָּנוּ בְּדְרוּשֵׁי נִיקְבָּא דְאֵיִר אֲנָפִין וּבְעֵנִין מַעוֹט
הִירֵזוּ כִּי בְּכָל זְמַן שֶׁל הַגָּלוּת עוֹמְדִים וְאֵיִר וְנִיקְבָּא אֲזוּר בְּאֲזוּר כָּל יְמֵי הַזֹּחֶל,
לִוְלֵי בְּשִׁעוֹת הַתַּפְּלָה וּבְשִׁבְתוֹת וְכִיּוּצָא בָּזָה כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר שָׁם. וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר
רוּצִים לַחֲזוֹר פָּנִים בְּפָנִים צָרִיךְ שֶׁתִּקְדְּדִים בְּזִינֵת הַפְּלֵת הַדּוּרְמִיטָא עַל וְאֵיִר אֲנָפִין

כדי שתעשה הנסירה ותוכל לזוזר עמו אפין באפין כנזכר בדרושי ראש השנה:

לקראת סוף השבעים שנה של גלות בבל היה דורמיטא

The story in the scroll of Esther and the miracle of Purim was at the end of the seventy years of the Babillonyan exile. The correction of Zeir Anpin and Nukva started and the Israelites were in darkness but in the process of getting out of exile.

ול להיות כי ענין מרדכי ואסתר היה בסוף השבעים שנה של גלות בבל כנזכר לכן אז כבר בימיהם התחיל ענין תקון זעיר ונזכר כדי לזוזר אפין באפין ויגאלו ישראל. וענין התחלה זו היא ענין הדורמיטא שנעשה אז בימיהם וזה סוד הצרה העצומה שהיתה אז לישראל אשר עליו נאמר והנה אימה וזשכה גדולה כו', ואמרו רבותינו זכרונם לברכה וזשכה זו גלות מדי שהיושיף עיניהם של ישראל. וענינו הוא לפי שאז היה זעיר אנפין בסוד הדורמיטא. ונודע כי הבן הרשע היה אוסטורלוגוס גדול, כנזכר בענין ויפל פור הוא הגורל מיום ליום כו', ובפרט במה שכתוב בספר הזוהר כי הוא ועשרת בניו כוללים כל עשרה קליפין הוויצונים וידע בזכמתו ענין מעוט השגזותו יתברך על ישראל בימים ההם להיותו בבחינת השינה, ולכן זושב ועלה בלבו כי הזמן מוכן לאבד שונאיהם של ישראל:

המן ואחשורוש רצו שלא יבנה בית המקדש השני ח"

Haman and Achashverosh didn't want to see the building of the second Holy temple. They were aware that the Israelites were in a state of sleep, darkness (Dormita) and wanted to take the opportunity to annihilate them before they 'wake up' to the Light.

וזה סוד ענין וכוונת המן עם אחשורוש אם יעלה בידם עצה זו והשיב לו המן ישנו עם כו', ודרשו רבותינו זכרונם לברכה ישן הוא האלה שלהם והבן זה. ולהיות כי הדורמיטא ההיא היא לטובתן של ישראל כדי שתנסר הנקבה מאזורוי ויזוזרו פנים בפנים ויגאלו ישראל ויבנה בית המקדש, לכן התעצו עיניהם כי בזמן ההוא שהאלוה שלהם הוא ישן יקדימו הם לאבד ולהשמיד שונאיהם של ישראל כדי שלא ישארו אפילו מתי מעט שיהיו ראויים לגאולה ועל ידי כן לא יבנה בית המקדש. ונודעת עצת המן מן שמשו ספרא בנו וכתביהם אל אחשורוש הנקרא ארתוששתא בספר עזרא, עד שבטלו בנין בית המקדש בראותם כי הגיע זמנו להבנות ודי בזה.

אף בזמן השינה כביכול, יש השגחה מבחינת נוקבא

The Nukva (female) doesn't sleep and there was a protection on the Israelites. By the merit of Esther they were saved.

והנה אף בזמן הדורמיטא אין הנקבה ישנה כי אז מסתלקין המוֹחוֹזין מן זעיר אנפין ונכנסין בנקבה כדי להבנות ולתקן פרצופה, כדי שתוכל לזוֹזֹר אפין באפין, כְּנוֹדֵעַ בְּעֵינֵי דְרוּשׁ הַשּׁוֹפָר שֶׁל רֹאשׁ הַשְּׁנָה, וּבְהִכְרוֹז יֵשׁ הָאָרֶת וְהַשְּׁנָה זֹו עַל יִשְׂרָאֵל מִצָּדָה. וְעֵינֵי אוֹתָהּ הָאָרֶת הִיָּתָה עֵינֵי מֶרְדֵּכִי הַצָּדִיק, כְּמוֹ שֶׁנֶּבֶאֱרַ בְּעֹרֶת הַשָּׁם. וְכִרְאוֹת הַמֶּן אֶת מֶרְדֵּכִי שֶׁעַל יָדוֹ הִיָּתָה הָאָרֶת וְהַשְּׁנָה עַל יִשְׂרָאֵל בְּזֶמֶן הַהוּא, נִתְיַעַץ עִם זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְשֵׁס"ה יוֹעֲצֵיו כו', וְאָמְרוּ רְבוּתֵינוּ וְכִרְוָם לְבָרָכָה כִּי זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ הִיָּתָה מְכַשֶּׁפֶת גְּדוּלָה וְעֲצָתָה שְׁקוּלָה מִכָּל שֵׁס"ה יוֹעֲצֵיו וְעֲלָתָה עֲצָתָם לְהַרוֹג אֶת מֶרְדֵּכִי וּלְתַלּוֹתוֹ עַל הָעֵץ, הוּא זְנָבָה שֶׁל נָזוּשׁ הַמִּשְׁחָה רָגַל הַקּוֹף כְּמִבְּאֵר אֲצִלּוֹ, וְכִנְזָכָר בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר שִׁיר הַשִּׁירִים וְדִי בָּזָה. וְאִם זֹס וְשָׁלוֹם כִּכָּה יַעֲלֶה יוֹכֵל אֲזוּר כֶּף לְאֶבֶד אֶת שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְאִזּוֹ הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּחוֹ מִי הָאִיר הָאָרֶת נֹקְבָא הַעֲלִינָה וְהִיא גְּדוּלַת מֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר, וְעַל יָדָם נִשְׁעֵנוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַצָּרָה הַגְּדוּלָה הַהִיא כְּמוֹ שֶׁנֶּבֶאֱרַ וְזֶה עֵינֵי מֶרְדֵּכִי וְהָאָרֶתוֹ:

יסוד דאבא יוצא לחוץ מיסוד דרחל

דע כי הנה בזמן הדורמיטא דזעיר אנפין לא בלבד יוצאין המוֹחוֹזין דזעיר אנפין מצד גִּצּוֹז הוֹד יסוד דאימא ונכנסין בנקבא רזול בהיותה אֲזוּר בְּאֲזוּר אֵלָא (אף) גַּם הַמוֹחוֹזִין דְּבִנְצוֹז הוֹד יסוד דאבא בְּסוֹד (בראשית ב' כב) וַיִּבֶן ה' אֱלֹקִים אֶת הַעֲלֵל דָּא אבא ואימא, וְנִמְצָא כִּי כְּמוֹ בְּהִיּוֹת הַמוֹחוֹזִין הָהֵם תּוֹף זֶעִיר אֲנָפִין הָיוּ יוֹצְאִים מֵהֶם שְׁתֵּי הָאָרוֹת לִזְוִין, וּמִבְּזוּינַת הָאָרֶת הַמוֹחוֹזִין דְּאֵבָא יוֹצֵא יַעֲקֹב מִצֵּד פָּנִים דְּזֶעִיר אֲנָפִין, וּמִבְּזוּינַת הָאָרֶת מוֹחוֹזִין דְּאֵימָא יוֹצֵאת רִזּוֹל מִצֵּד אֲזוּרִיו, גַּם עֲתָה יוֹצְאוֹת מִרִזּוֹל נֹקְבָא דְּזֶעִיר אֲנָפִין שְׁתֵּי הָאָרוֹת אֵלּוּ גַּם כֵּן בְּלִי סִפְקָא, וְלֹא עוֹד אֵלָא שְׁבִהִיּוֹת מוֹחוֹזִין הַנִּזְכָּרִים תּוֹף הַנִּקְבָּה נְתוּסָפָה בְּזוּינַת הָאָרֶת שְׁלִישִׁית מֵהַ שְׁאִין כֵּן בְּהִיּוֹתָם תּוֹף זֶעִיר אֲנָפִין, וְהוּא כִּי הִנֵּה בְּהִיּוֹתָם תּוֹף זֶעִיר אֲנָפִין הִיָּה הַיְסוֹד דְּאֵימָא נְשָׁלָם בְּזוּזָה דְּזֶעִיר אֲנָפִין, וְהַיְסוֹד דְּאֵבָא שֶׁהוּא יוֹתֵר אָרוּךְ כְּנוֹדֵעַ הִיָּה נְשָׁלָם בְּסִיּוֹם הַיְסוֹד דְּזֶעִיר אֲנָפִין מִמֶּשֶׁ, וְלֹא הִיָּה יוֹצֵא מוֹחוֹזִין לַיְסוֹד כָּלָל, אֲבָל עֲתָה בְּהִיּוֹתָם הַמוֹחוֹזִין תּוֹף הַנִּקְבָּה, אֲשֶׁר הַיְסוֹד שְׁלָה נֹקְבִי קָצֵר, מוֹכְרוֹז הוּא שֶׁהַיְסוֹד דְּאֵבָא יִתְפַּשֵּׁט וְיוֹצֵא מוֹחוֹזִין לַיְסוֹד נֹקְבָא וְלִזְוִין וְתַתְּנָלָה הָאָרֶתוֹ בְּגִילּוֹי גְּמוּר לְגַמְרִי. וְנוֹדֵעַ כִּי מֵהַ שֶׁהִיָּה מִתְּלַבֵּשׁ בַּיְסוֹד דְּזֶעִיר אֲנָפִין הוּא בְּזוּינַת

הַעֲטָרָה שֶׁל הַיְסוּד דָּאבָא שֶׁהוּא בְּזוּינָת מַלְכוּת דָּאבָא, וְאִין סָפֵק כִּי הָאָרָה זֶה הַנִּגְלִית בְּמַלְכוּת דָּאבָא הִיא הָאָרָה גְּדוּלָּה עַד מְאֹד:

שֶׁרֶשׁ נִשְׁמַת מְרִדְכִי

The root of the soul of Mordechai was from Malchut of Chokmah.

וְהִנֵּה שֶׁרֶשׁ נִשְׁמַת מְרִדְכִי הִיָּתָה בֵּין הַהָאָרָה הַהִיא, וְלִכֵּן עַל יְדֵי הִיָּתָה תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנָה הַהוּא, וְזֶה גִרְמּוֹ בְּשֵׁם מְרִדְכִי מִמּוֹשֶׁה, שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכָרוֹנָם לְבָרְכָהּ שֶׁהוּא לְשׁוֹן מִיָּרָא דְכִיָּא, מִ"ר דְּכ"י, וְהוּא תַרְגּוּם מִר דְּרִיר (שְׁמוֹת פָּרָק ל' כ"ג) וְאֵתָה קִזּוּ לָהּ בְּשָׁמִים רִאשִׁי מִר דְּרִיר וְזִמְשִׁי מֵאוֹת וְקִנְיָן בְּשֵׁם מִזְצִיתוֹ וְזִמְשִׁים וּמֵאוֹתִים וְקִנְיָה בְּשֵׁם וְזִמְשִׁים וּמֵאוֹתִים, גַּם נִקְרָא מִר עוֹבֵר, וְהֵעֵנִן הוּא כִּי הַהָאָרָה הַגְּדוּלָּה הַהִיא הִיא מִר דְּרִיר וְךָ וְנִקְי בְּתַכְלִית הָעוֹבֵרָת מִפִּי יְסוּד דְּנִיקְבָא וְלִזְוִין. וְזֶה סוּד פָּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים פָּרָק ה' ה') וְיָדֵי זָטְפוּ מִר כו' עוֹבֵר:

וּמְרִדְכִי יֵצֵא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְחֹר וְעֵטְרָת זָהָב גְּדוּלָּה וְכו'. Mordechai was raised to be second to the King. He 'came out' (Esther 8:15) and his level was revealed.

וּבְזֶה תִּבְיָן מַעֲלַת מְרִדְכִי שֶׁעָלָה לְבְּזוּינָת מַלְכוּת וּבִשְׁנָה לְמֶלֶךְ וְזֶה סוּד הַפָּסוּק (אֶסְתֵּר פָּרָק ז' טו') וּמְרִדְכִי יֵצֵא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלָבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְזוּר וְעֵטְרָת זָהָב גְּדוּלָּה. וְהַבְּשִׁיל יִבִּין כָּל פְּרִטֵי הַפָּסוּק זֶה עֵנִין יֵצִיָּה זֶה מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ הִיא רִיזל, וְעֵטְרָת זָהָב גְּדוּלָּה מִצֵּד עֲטָרָה יְסוּד דָּאבָא, וְלִכֵּן נִקְרָא גְּדוּלָּה כִּי הַזִּסְד וְהַזִּכְמָה נִקְרָא גְּדוּלָּה בְּסוּד הַגְּדוּל הַגְּבוּר וְהַעֲזָרָה. גַּם הַמַּעֲמִיק יִשְׁכִּיל הִיָּתָה מִשְׁבֵּט בְּנִימִין וְדִי בָּזָה, וְזֶה סוּד קְרִיאת הַמַּגָּלָה וְגַם הַתַּפְשִׁטוּתָהּ בְּעַת קְרִיאתָהּ לְטַעַם פָּרְסוּם הַיָּס, וְהוּא עֵנִין הָאָרָת עֲטָרָת מַלְכוּת דָּאבָא הַמַּתְגַּלִּית וְיוֹצֵאָה לִזְוִין, וְלִכֵּן נִקְרָא מַגָּלָה לְשׁוֹן גָּלוּי וְצָרִיף לְגַלּוּתָהּ וּלְפָרְסָמָהּ.

מַגָּלָה הִיא סוּד שְׁלֹשָׁה מוֹחִיזִין הַמַּתְגַּלִּים

Numerical value of 'scroll' (without the Yod) is 78 and equal to three times YHVH. It reveals the three levels of Light that is in Chokmah, Binah and Da'at.

גַּם מַגָּלָה בְּלֹא יוֹד הִיא עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא ע"ז, כְּמִנְיָן שְׁלֹשׁ הַיּוֹדִים כ"ו כ"ו כ"ו, שֶׁהֵם עֵנִין שְׁלֹשָׁה מוֹחִיזִין דְּזוּכְמָה בִּינָה דַּעַת דְּנִצְחוֹ הוּד יְסוּד דָּאבָא הַמַּתְגַּלִּים שֶׁם בְּמַלְכוּת הַהוּא. וְזֶהוּ עֵנִין הִיָּתָה הַמַּגָּלָה נִקְרָא אֲגָרָת וְנִקְרָא סִפָּר וְיֵשׁ לָהּ דִּינִין כְּתוּרָה שֶׁבְּכֶתֶב, כִּי סִפָּר הַתּוּרָה הוּא יְסוּד דָּאבָא הַנִּקְרָא תּוּרָה שֶׁבְּכֶתֶב צוּרָה

ספר כַּעֲיִן ו' אַרוּכָה, וְהַמְגָלָה הִיא הַהֲאָרָה הַיּוֹצֵאת מִזְוִינָה לִיסוּד כְּנֻכָּר, וְגַם הוּא אַרוּכָה בְּצוּרָת ו' וּבְצוּרָת מְגָלָה אַרוּכָה וְדִי בְהֶעֱרוּת אֵלּוּ אֵל הַמִּשְׁכִּילִים:

גִּדְל הָאוֹר שֶׁל פּוּרִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה

Purim reveal the unification of Zeir Anpin and Malchut that came face to face after the sleep state (Dormita). This event is repeated every year when we celebrate Purim.

וְאַמֶּנֶם הָיוּת יָמֵי הַפּוּרִים הָאֵלּוּ נַעֲשִׂים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה וְלֹא הִסְפִּיק לַעֲשׂוֹת בְּזִמְנָה הַהִיא לְבַדּוֹ, הַטַּעַם הוּא כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּחָוּוּ רָצָה שְׂאוֹתָהּ הַהֲאָרָה הַמְתַּנַּחֲשֶׁת בְּהָיוּת הַמְּוִזְזִין דָּאֲבָא וְאִמָּא תוֹךְ הַנִּקְבָּה בְּזִמְנָה דְּוִרְמִיטָה וְעִיר אֲנָפִין לֹא תִתְבַּטֵּל לְעוֹלָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּיָמֵים הָהֵם עֲצָמָם, כִּי הִנֵּה אֲזוּר דְּוִרְמִיטָה וְזוּזָרִים פָּנִים בְּפָנִים וְהַמְּוִזְזִין הֵם בְּעִיר אֲנָפִין וְאִין בְּזוּינָה הַהֲאָרָה זוֹ יוֹצֵאת אֶז כָּל כְּנֻכָּר לְעִיל, וְהָאֲרַת מְרָדְכִי מִתְבַּטֵּלָה לְגַמְרִי וְנַעֲלָמָה בְּפָנִים, וְרָצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁבְּכָל שָׁנָה בְּיָמֵי הַפּוּרִים כִּיּוֹצֵא בָּהֶם אֵף אִם יֵהִיוּ וְעִיר וְנוֹקְבָא פָּנִים בְּפָנִים תִּתְגַּלֵּה הַהֲאָרָה הַנִּזְכָּרָה בְּיָמֵים הָהֵם וְלֹא תִתְבַּטֵּל. וְהַעֲנִין הוּא כִּי בְּכָל שָׁנָה בְּיָמֵים הָהֵם כֹּאֲשֶׁר יִכְנָסוּ הַמְּוִזְזִין בְּרוּחַל בְּסוּד דְּוִרְמִיטָה דְּעִיר אֲנָפִין אֵף עַל פִּי שְׂאוֹר כֶּף יוּזָרוּ פָּנִים בְּפָנִים לֹא תִתְבַּטֵּל הַהֲאָרָה הַנִּזְכָּרָה וְתִשְׁאַר שֵׁם קִיּוּמָה וְנִרְשָׁמָה אֵף גַּם אֲזוּר הַסְתַּלְקוּת הַמְּוִזְזִין הָאֵלּוּ מִמֶּנָּה וְיוּזָרוּ בְּעִיר אֲנָפִין:

וְזָכְרָם לֹא יְסוּף מִזְרַעַם

In the future all Torah books will be canceled except for the scroll of Esther because the Light that revealed was great.

וְזֶה סוּד מַה שְׂאֵמֵר הַכְּתוּב וְזָכְרָם לֹא יְסוּף מִזְרַעַם (אֶסְתֵּר פָּרָק ט' כוּז), כִּי אוֹתָהּ הַהֲאָרָה הִיא עֲטָרַת הַיסוּד הַזָּכָר דָּאֲבָא הַנִּקְרָא זָכָר כְּנֻדָּע וְזָכְרָם זֶה לֹא יְסוּף מִזְרַעַם בְּיָמֵי הַפּוּרִים שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה כְּנֻכָּר. לָכֵן לְעֵתִיד לָבֵא כָּל הַסְּפָרִים יִתְבַּטְּלוּ וְזוּיָן מִמְּגָלָה אֶסְתֵּר וְהַטַּעַם הוּא כִּי לְעוֹלָם לֹא הָיָה גֵּס גָּדוֹל כְּזֶה לֹא בְּשִׁבְתוֹת וְלֹא בְּיוֹם טוֹב לְהִתְקַיֵּם הַהֲאָרָה זוֹ אֵף אֲזוּר הַסְתַּלְקוּת הַמְּוִזְזִין מִן הַנִּקְבָּה אֲלֵא בְּיָמֵי הַפּוּרִים בְּלִבְדּוֹ, וּבְזוּינָה זוֹ יֵשׁ יִתְרוֹן גָּדוֹל אֵל פּוּרִים עַל כָּל שְׁאָר הַיָּמִים אֲפִילוֹ בְּשִׁבְתוֹת יוֹם טוֹב:

כְּדִי לְקַיֵּם הַהֲאָרָה הַנִּזְכָּרָה צָרִיךְ לְקַיֵּם שְׁלֹשׁ מַצּוֹת

מְגַלָּה לְגִלּוֹת אֶת יְסוּד דָּאֲבָא

To connect to the light that is revealed in Purim we need to fulfill the three actions.

re-reading of the Megila (Scroll), meal and gift for the poor.

וְהָיָה בְּכָל שָׁנָה בְּיָמֵי הַפּוּרִים כְּדִי לְקַיֵּם הַהֲאָרָה הַנּוֹכַחַת אֲנִי צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת שְׁלֹשׁ מִצְוֹת, וְהֵם קְרִיאַת הַמְּגִלָּה, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ וּלְגַלּוֹת הַהֲאָרָה הַנּוֹכַחַת הַיּוֹצֵאת לְזוּזִין בְּגִילּוּי:

מִתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים שְׁנוֹתֵן אָבָא לְרַחֵל

Gifts to the poor draw light from Chokmah to Malchut.

וְהָיָה צָרִיכוֹת שְׁתֵּי בּוֹזִינּוֹת אֲזוּרוֹת, וְהֵם אָלוּ הָרָאשׁוֹן בּוֹזִינַת הַהֲאָרָה הַיְסוּדִית הַהוּא דְּאָבָא בְּרוּזָל לְצַרְךָ תִּקּוֹן בְּזִין פְּרָצוּפָה, כִּי לְכֹן נִכְנָסִים הַמוּזוּזִין הַנּוֹכְרִים בָּהּ כְּדִי לְהַגְדִּילָהּ וּלְעֲשׂוֹתָהּ פְּרָצוּף כְּנֹכַח, וְזֶה נַעֲשֶׂה בְּסוּד מִתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים, כִּי רִזּוּל נִקְרָאת עָנִי וְאַבְיוֹן, וְהַיְסוּד דְּאָבָא הַנִּקְרָא צַדִּיק, נּוֹתֵן לָהּ צִדְקָה וּבִמְתְּנוּת, וְהָאָרוֹת הַזֶּה מִתְּקִיִּם עַל יְדֵי שְׁאֵנוֹ נּוֹתֵנִים לְמִטָּה מִתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ נַעֲשֶׂה דְּגִמְתָּהּ לְמַעַלָּה. וּבּוֹזִינַת הַשְּׁנִית הִיא, כִּי אֲזוּר שְׁנִיתֵקָן פְּרָצוּף רִזּוּל עֲצָמוֹ עַל יְדֵי הַצִּדְקָה וּבִמְתְּנוּת לְאַבְיוֹנִים, עוֹד צָרִיךְ הָאָרָה שְׁתֵּתִקִּים בָּהּ בְּסוּד הַמוּזוּזִין עֲצָמָן שְׁלֹל הַמִּתְלַבְּשִׁין תּוֹךְ פְּרָצוּף עֲשֶׂר סְפִירוֹת שְׁלֹל בְּעֵת הַדּוּרְמִיטָא כְּנֹדָע. וְצָרִיךְ שְׁתֵּתִקִּים הָאָרָה הַנּוֹכַחַת בְּמוּזוּזִין שְׁלֹל כָּל הַיָּמִים הֵם הַנִּקְרָא פּוּרִים, וְיִשְׁאָר קִיּוּמָהּ שֶׁם אֵף גַּם אִם יִסְתַּלְקוּ הַמוּזוּזִין דְּאָבָא וְאִימָא אֲזוּר הַדּוּרְמִיטָא וְתוֹזֵזֵר פְּנִים בְּפְנִים, וְעַם כָּל זֶה תִּשְׁאָר הָאָרָה הַמוּזוּזִין הֵם קִיּוּמִים בְּמוּזוּזִין שְׁלֹל וְלֹא יִסְתַּלְקוּ לְגַמְרִי כְּבִשְׁאָר הַזְּמַנִּים כְּנֹכַח לְעִיל:

סְעוּדַת פּוּרִים מְשִׁתָּה וְשִׁמְחָה - הַמוּחִין דְּרַחֵל

Meal draw the light from YH that is Chokmah and Binah.

וְעִנִּין זֶה תְּלוּי בְּקִיּוּם מִצְוָה אֲזוּרָה וְהִיא לַעֲשׂוֹת סְעוּדַת פּוּרִים מְשִׁתָּה וְשִׁמְחָה, וְזוֹ עִנִּין אֲכִילָה וְשִׁתְיָה כְּמִבּוֹאָר אֲעֲלֶנּוּ שֶׁהַמוּזוּזִין שֶׁל הַנִּקְבָּה נִקְרָא י"ה י"ה, וְנַעֲשִׂים מְבּוֹזִינַת י"ה, וְהֵם נִמְשָׁכִין בָּהּ עַל יְדֵי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. וְזֶהוּ פִירוּשׁ אֲכִילָה, אֲכ"ל י"ה. שְׁתִּיתָה, שִׁת"ת י"ה. כִּי עַל יְדֵי הַמֶּאֱכָל וְהַמְשִׁתָּה נִמְשָׁכִין לָהּ מוּזוּזִין הַנִּקְרָא י"ה. גַּם נִרְמְזָה הִיא עֲצָמָה בְּמִלַּת אֲכִילָה שֶׁהִיא בְּגִימְטְרִיא אֲדָנִי עִם הַכּוֹלָל, לְרִמּוֹז כִּי אָלוּ הַמוּזוּזִין שֶׁל י"ה הַנִּמְשָׁכִין עַל יְדֵי הָאֲכִילָה הֵם בְּנִקְבָּה הַנִּקְרָאת אֲדָנִי:

אַסְתֵּר

The name Esther conceals the inner light of the Y of ADNY

גַּם אֶסְתֵּר הִיא בְּגִימְטְרִיא תִרְס"א וְהָיָה שֶׁם אֲדָנִי בְּמִלּוּאוֹ הוּא תִרְע"א וְהָיָה שֶׁם

אֶסְתֵּר וְזוֹסֶרֶה י' וּבִתּוּכָה מִסְתַּתֶּרֶת הַנִּקְדָּה הַפְּנִימִית עֲצֻמָּה הַנִּקְרָאת י' שֶׁל אֲדָנִי
הַנִּקְרָאת אֶסְתֵּר עַל שֵׁם שְׂמִסְתַּתֶּרֶת:

עַד כָּאן הִגִּיעוּ דְּרוּשֵׁי הָרַב זְלָה"ה בְּשַׁעַר הַפְּנִינֹת
עַד כָּאן הִגִּיעוּ דְּרוּשֵׁי הָרַב זְלָה"ה. וְעַנִּין מִשְׁלוּז מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ לֹא זִתְבְּאָרוּ
מִפִּי הָרַב זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָּהּ, וְשִׁמָּא רַבּוֹ לְעַנִּין הָאֶרֶת יִסּוּד דְּדִכּוּרָא הַגִּיתָן לִיִּסּוּד
דְּנִיקָבָא וְהֵם נִקְרָאִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ יִסּוּד לִיִּסּוּד כְּנֻלָּע"ד. אָמַר שְׂמוּאֵל עַד כָּאן
הִגִּיעוּ כָּל סֵפֶר הַדְּרוּשִׁים שֶׁל הָרַב זְלָה"ה וְלֹא הִפְלִיתִי דְּבַר אֶזְוָד מִדְּבָרֵי אֶרְצָה,
תִּהְיֶה לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ:

מְנוֹת וּמִתְּנוּת

Giving gifts and food for the poor and for friends connect Yessod of Chokma to Yessod of
Zeir Anpin

מְנוֹת וּמִתְּנוּת, אָמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה שְׁתֵּי מְנוֹת לְאִישׁ אֶזְוָד וְשְׁתֵּי מִתְּנוּת
לְשְׁנֵי אֶבְיוֹנִים, וְהִנֵּה יֵשׁ לְרֵאוֹת לָמָּה בְּרֵעֵהוּ אָמַר מְנוֹת בָּאוֹת תִּי אֶזְוָת,
וּבְאֶבְיוֹנִים שְׁתֵּי אוֹתִיוֹת תִּי. הָאֲמַנָּם כְּבָר יִדְעָתָּ כִּי הַיִּסּוּד נִקְרָא אִישׁ, וְעִיקָר
הָאֶרֶת יוֹם זֶה הוּא גְלוּי יִסּוּד אָבָא וְהוּא זָכָר, וּבִהְיוֹתוֹ מְלַבֵּשׁ בְּתוֹךְ יִסּוּד דְּאִימָא,
לְכֹן אָמַר מְנוֹת בְּתִי אֶזְוָד כִּי אוֹת תִּי מִצַּד הַנִּיקָבָא, בְּאִפְּן כִּי שְׁתֵּי מְנוֹת הֵם אֶזְוָד
מִצַּד אָבָא שֶׁהוּא מִ"נ דְּמְנוֹת כְּאִשֶּׁר יִדְעָתָּ, וְאֶזְוָד מִצַּד הַיִּסּוּד דְּאִימָא כְּנֻזָּכָר
לְעִיל, וְהֵם אִישׁ שֶׁהוּא יִסּוּד דְּאָבָא לְרֵעֵהוּ שֶׁהוּא הַיִּסּוּד דְּזַעִיר אֲנָפִין, כִּי אִם
הֵיוֹת אָבָא גָּדוֹל הִנֵּה בִּהְיוֹתוֹ יוֹרֵד לְמָקוֹם יִסּוּד זַעִיר אֲנָפִין נִקְרָא רֵעֵהוּ עַל דְּרָךְ
הַזַּעִיר אֲנָפִין כְּשִׁיּוֹרֵד בִּיצִירָה שְׁנֵאמַר עָלָיו שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוּ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ (רוֹת פֶּרֶק
ד' ז):

מִתְּנוּת לְאֶבְיוֹנִים

The gift for the poor support Netzach and Hod

וּמִתְּנוּת לְאֶבְיוֹנִים הֵם מִצַּד אִימָא וְלְכֹן הֵם שְׁנֵי תוֹי"ן, כִּי הֵם מִצַּד הַנִּיקָבָא, וְהֵם
שְׁתֵּי מִתְּנוּת לְשְׁנֵי אֶבְיוֹנִים שֶׁהֵם נִצּוֹז הוֹד שֶׁהֵם אֶבְיוֹנִים, כְּאִשֶּׁר יִדְעָתָּ בְּיִסּוּד
הָעֶרְבָּה לֹא רִיזוּ וְלֹא טַעַם וְנִקְרָאוּ אֶבְיוֹנִים כִּי אִימָא עַד הוֹד אֶתְפַּשְׁטָת:

כָּל הַפּוֹשֵׁט יָד נּוֹתֵנִים לוֹ

On Purim we should not ignore people that ask for charity.

וְגַם מִה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבָרְכָה כִּי בַיָּמֵי הַפּוּרִים נֹתְנִים לְכָל מִי שֶׁפּוֹשֵׁט יָדוֹ, הָעֵנָן הוּא כִּי הַגָּבַי שֶׁל צִדְקָה הוּא הַיָּסוֹד וּבַיָּמֵי הַזּוּז לְאֶשֶׁר הוּא יָסוֹד דְּזֵעִיר אֲנִפִּין צָרִיךְ לָרְאוֹת לָמִי נֹתֵן הַצִּדְקָה, אֲכַל עֲתָה שֶׁהוּא יָסוֹד דְּאֶבָּא הָאָרָה גְּדוּלָה אֵין לְהַקְפִּיד אֲכָל כָּל מִי שֶׁפּוֹשֵׁט יָדוֹ נֹתְנִים:

חֵיב אֵינֶשׁ לְבָסוּמִי בְּפוּרִיָּא

The sages said that we should get drunk on Purim in order to elevate sparks of light from the Klipah.

וּמִה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבָרְכָה זֵיב אֵינֶשׁ לְבָסוּמִי בְּפוּרִיָּא עַד שֶׁלֹּא יָדַע בֵּין אָרוּר הָמֵן לְבָרוּךְ מְרַדְּכִי כו', הַפְּנֵה הוּא כִּי לְעוֹלָם תּוֹךְ הַקְּלִיפָה יֵשׁ נִיצוּץ שֶׁל קְדוּשָׁה הַמְּאִיר בְּתוֹכָהּ וּבְמוֹזָהּ אוֹתָהּ, וְלָכֵן צָרִיךְ לֹאמַר בְּרוּךְ הָמֵן לְהַמְשִׁיךְ אֶל הַנִּיצוּץ הַהוּא אֹר, וְלָכֵן צָרִיךְ לֹאמַר כֹּלָּא כְּנֵה אֲזוּר שֶׁהוּא שִׁכּוּר וְיֵצֵא מִדַּעְתּוֹ, שָׂאֵם יִהְיֶה זֶס וְשָׁלוֹם בְּכּוֹנֵה יָאִיר גַּם אֶל הַקְּלִיפָה זֶס וְשָׁלוֹם. וְנִלְע"ד כִּי כְּשֶׁאֲנוּ מְמַשְׁיכִין אֹר מוֹזָה הַכְּנֵה בְּרוּזָל עַל יְדֵי שְׁתִּית יֵין בְּרַבּוּי גְּדוּלָה יֵשׁ הָאָרָה גְּדוּלָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ כּוֹז לְהֵאִיר גַּם אֶל הַנִּיצוּץ הַהוּא אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַקְּלִיפָה:

שְׁתִּיה מְרַבָּה מְאֻכִּלָּה

When we eat we meditate on YH as יוה - הי and consider them of Chokmah, 72. when drinking meditate the same letters but consider them of Binah, 63.

וְצָרִיךְ לִכּוֹן בְּאֻכִּילָה בְּשֵׁנֵי אוֹתִיּוֹת י"ה דִּיּוֹדִין, וְלִכּוֹן שְׁהֵם שֶׁל ע"ב, וּבְשְׁתִּיתָה לְשֵׁנֵי י"ה שֶׁל ס"ג, שְׁעוֹלָם כְּמִנְיָן יֵין, כְּזֶה יו"ד ה"י יו"ד ה"י, וְלִכּוֹן לְהַמְשִׁיךְ אֵלֶיהָ מוֹזוּן דְּזוּכְמָה עַל יְדֵי אֻכִּילָה, וּמוֹזוּן דְּבִינָה עַל יְדֵי שְׁתִּיתָה, וְלִהְיוֹת כִּי הַנּוֹקְבָא גּוֹבֶרֶת מוֹזָה בִּינָה גּוֹבֶר, וְלָכֵן צָרִיךְ הַשְׁתִּיתָה מְרַבָּה מִן הָאֻכִּילָה. וְזֶהוּ אֻכִּילָה, אֶכ"ל י"ה. שְׁתִּיתָה, שִׁ"ת י"ה. רָצָה לֹאמַר, שֶׁיִּמְשְׁכוּ אֵלֶיהָ הַמוֹזוּן אֲשֶׁר כּוֹסֵם בְּסוֹד י"ה, כְּמִבּוֹאֵר אֲעֲלֵנוּ בְּמָקוֹם אֲזוּר שְׁהֵם בְּסוֹד זֹכְמָה וּבִינָה הַנִּקְרָא י"ה י"ה, כִּי הַדַּעַת שְׁלָה הִיא ק"ל וְלִית בָּהּ אֲכָל נִהְיָו דְּתֵרִין מוֹזוּן גְּלִיפִין בָּהּ כְּמִבּוֹאֵר אֲעֲלֵנוּ בְּמָקוֹם אֲזוּר:

אֶסְתֵּר בְּגִימַטְרִיָּא שׁוֹשְׁנָה

Esther numerical value 'Rose' שושנה.

אֶסְתֵּר בְּגִימַטְרִיָּא שׁוֹשְׁנָה, גַּם אֶסְתֵּר בְּגִימַטְרִיָּא תִּרְע"א, כְּמִנְיָן אֲדָנִי בְּמִלּוּאוֹ, הַכְּנֵה הוּא כִּי כְּשֶׁיִּשְׂרָאֵל עוֹנִים קָדִישׁ וְאוֹמְרִים אָמֵן מְקַבְּלִים אֹז הָאָרָה מוֹשִׁיָּהוּ

[שמות] א"ל. אָזְזַד שֶׁל זַעִיר אֲנָפִין שֶׁהוּא אֵל רְזוּם וְזוּזוֹן (שמות פרק ל"ד ו'). וְאָזְזַד מֵאֲרִיף אֲנָפִין שֶׁהוּא מִי אֵל כְּמוֹךְ (מיכה פרק ז' י"ז), וּפְרוּשׁוֹ: אֵל שֶׁל אֲרִיף מֵאִיר בְּאֵל שֶׁל זַעִיר אֲנָפִין, וְאִזְּזַד זַעִיר אֲנָפִין מֵאִיר בְּנוֹקְבָא פְּנִים בְּפְנִים, לְפִי כִי אֵל הוּא בְּפְנִים, וְהָאֶרֶת הוּא בְּפְנִים, וְאָלוֹ הַשְּׁמַיִם אֵל בְּמִילוּאָם עוֹלָם שִׁ"ע זְהוּרִין. וְהָאֶרֶת הַנִּזְכֶּרֶת הוּא בְּעֲנִית אֱמֻן, וּלְכַךְ אָמַר דָּוִד עָלָיו הַשְּׁלֹם (תהילים פ"ג י"ז) מִלֵּא פְּנִיָּהֶם קָלוֹן, וְזוֹ אֱמֻן, כִּי מֵאֲזוּר שֶׁהֵם לֹא הֵאִירוּ בְּאֱמֻן שְׁמִי אֵל, אָזְזַד שֶׁל אֲרִיף וְאָזְזַד שֶׁל זַעִיר אֲנָפִין, מִלֵּא פְּנִיָּהֶם קָלוֹן, שֶׁלֹּא רָצוּ לְקַבֵּל מֵאֵל הָעוֹלָה קַפָּה, יִהְיוּ לוֹ קָלוֹן שְׁעוֹלָה גַם בֶּן קַפָּה עִם הַכּוֹלָל:

וַיִּבְקְשׁוּ שְׂמֵךְ ה'

וַיִּבְקְשׁוּ שְׂמֵךְ ה' (תהילים פרק פ"ג י"ז), פִּירוּשׁ כִּי שְׂמֵךְ הוּא הַמְּלָכוּת, שְׂנֵקְרָא שֵׁם, וְהוּא אֲדָנִי וְהוּי"ה שְׁעוֹלָם אֱמֻן. וְהִנֵּה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה כֹּאשֶׁר לְבִשְׁתָּה בְּגָדֵי מְלָכוּת וּבָאָה לְדַבֵּר אֵל הַמֶּלֶךְ וּכְשֶׁנִּכְנְסָה לְבֵית עֲבוּדָה זָרָה מְקוֹם הַקְּלִיפּוֹת, הוֹסֵר הָאֶרֶת אֲרִיף, וְלֹא נִשְׁאַר בָּהּ רַק הָאֶרֶת זַעִיר אֲנָפִין, שֶׁאֵם לֹא הִיָּתָה לָהּ הָאֶרֶת אֶפִּילוֹ מִזַּעִיר אֲנָפִין הִיָּתָה שְׁזוּזָרָה וְלֹא יִרְקָרֶקֶת, וְלִכֵּן הִיא אֲמָרָה אֵלֵי אֵלֵי לְמוֹת עוֹבְתָנִי (תהילים פרק כ"ב ב'), שֶׁאָזְזַד מֵאֵלֵינוּ הָאֵלֵינוּ שֶׁהוּא שֶׁל אֲרִיף לְמוֹת עוֹבְתָנִי, וְלֹא הֵאִירוּ לָהּ שְׁנֵיָּהֶם יוֹזֵד:

פְּרִי עֵץ חַיִּים

Fruit of Tree of Life

שְׁעַר רֹאשׁ זוֹדֵשׁ וְזִנְכָה וּפּוּרִים - פָּרָק ה':

מִתְחִיל הַתְּקוּן

Purim is in the secret of correcting Zeir Anpin

סוּד הַפּוּרִים. סוּד הַפּוּרִים הֵנָּה זוֹדֵשׁ, כִּי כָּל זְמַנֵּי הַגָּלוּת, עוֹמֶדֶת הַנּוֹקְבָא רְזוּלָה עִם זַעִיר אֲנָפִין, אֲזוּזָר בְּאֲזוּזָר. אֲמָנָם אִזְּזַד הֵיָּתָה בְּסוֹף אוֹתָן הַשְּׁבָעִים שָׁנִים שֶׁל גָּלוּת בְּכָל כְּנֻדָּה, וְאִזְּזַד הֵיָּתָה מִתְּזוּזִל לְמַעְלָה לַעֲשׂוֹת תְּקוּן, כְּדֵי לְהַזְזוּרָם פְּנִים בְּפְנִים, אִזְּזַד הוּא צָרִיף הַפְּלֵת דְּרוּמִיטָא בְּזַעִיר אֲנָפִין. שֶׁהוּא הַסְתַּלְקוּת הַמְּזוּזָר מִן הַזַּעִיר אֲנָפִין, וְנִכְנְסִים תוֹךְ רְזוּלָה, וְנִתְקַנְתָּ פְּרִצְפוּתָה, וְעַל יְדֵי זֶה יְכוּלָה לְזוּזָר אֲזוּרָה פָּרָק פְּנִים בְּפְנִים:

סוד היין מהחברים

The Secret of wine that we dring on Purim is reference to Gevura. The miracle was that the Israelites could kill the hated of the other side. The joy is expressed in wine.

(מהחברים: ענין פורים בהוד ענף גבורה, סוד יין הרומו בגבורה. לכן הג"ס בדרם, שהרגו בשונאיהם, וגם השמוזה הוא ביינן):

בימי מרדכי הדורמיטא

והנה אז בימי מרדכי, היתה סוף זמן הדורמיטא של זעיר אנפין, וסוד שאמר המן ישנו עם אוזד מפור ומפרד (אסתר פרק ג' וז'). אמרו רבותינו זכרונם לברכה על ישנו, שאמר המן, אלהיהם ישן הוא, פירוש ישן הוא המלך שלהם שהוא זעיר אנפין כנזכר לעיל. וזהו הדורמיטא, וכיון שהוא ישן, ורוצה לזוזר פנים בפנים לזוזר ולבנות בית המקדש פעם שנית (וזהו (אסתר פרק ו' א') נדרה שנת המלך, מלכו של עולם, כי זוזרו המוזין בו, ונתעוררו. וזה סוד ונהפוך הוא (אסתר פרק ט' א'), דהינו שנהפך הוא על ידי אבא, הנקראת הוא, ונתלבנו ונתמתקו דיניו), אם כן נבטל בבטול עצתו של יתברך, ולא יבנה בית המקדש בימיו זוס ושלום, דהינו מלכות הנקראת מקדש, בסוד מקדש אדני (שמות פרק טו יז):

יסוד אבא המתגלה

והנה בהיותן הנצח הוד יסוד אבא נכנסין תוך רזול, בהיותה באוזור הזעיר אנפין, היתה גם הנצח הוד יסוד דאבא נכנסין בה גם כן, נמצא כי כמו שבזמן היות המוזין תוך זעיר אנפין, היו יוצאין שתי האורות, אוזת של רזול מאוזוריו של זעיר אנפין, ואוזד מלפניו לשל יעקב, גם עתה יוצאין מן רזול שתי הארת אלו. אמנם יש עתה בזינה אוזרת וזדשה לגמרי, אשר לא נמצאת בהיותן המוזין תוך זעיר אנפין, כי כבר נתבאר, כי בהיותן המוזין תוך זעיר אנפין, היתה מסתים יסוד אבא תוך זעיר אנפין ממש, בסיום יסוד זעיר אנפין, ומתלבש בתוכו. אמנם עתה אשר המוזין הם ברזול, הנה היסוד שלה הוא קצר, ואינו ארוך ומתפשט כמו היסוד של הזכר, נמצא כי כשיכנסין נצח הוד יסוד דאבא בתוכה, הנה היסוד דאבא יוצא ומתפשט זוין מן היסוד שלה, ואינו מתלבש תוך היסוד שלה, והנה מתגלה למטה לגמרי:

מתגלה הארת אבא אשר הוא טמיר וגניז מכולהו

The light of Yessod of Chokmah is revealed to Malchut and Mordechai with his purity draws from that light.

אמנם בזוית הארה זו לא נמצא בזעיר אנפין כלל בשום זמן, לטעם הנזכר לעיל שיסודו ארוך, אמנם זאת בזוית של יסוד דאבא, שמתגלה לזוין מיסוד דרוזל, ודאי שהיא הארה גדולה מאד, שמתגלת הארת אבא אשר הוא טמיר וגניז מכולהו. והנה בזוית מרדכי, הוא סוד הארת יסוד אבא המתגלה בהיותו ברוזל, כי מרדכי בא מאותו הזוית, ובמשם יונק שרש נשמתו, וזה סוד מרדכי, מרא דכיא, מר טהור, שהוא זך ונקי וב"ר, (ספרים אחרים: שלא נשברו מעולם בעולם התהו, ונשאר זך ונקי) מצד אשר הוא היסוד דאבא. וזה סוד ואצבעתי מור עובר (שיר השירים פרק ה' ה'), והמבין יבין בסוד אצבעות שהוא מור עובר, (שהם זכמה בינה דעת דאבא ואמא, אזור כף מתלבשים בצצו הוד יסוד שלהם בנזקבא) כי הם עוברים ויוצאים לזוין, על כפות המנעול, והבין זה. (ספרים אחרים: ובראשי הוא היסוד אמא. ספרים אחרים: ובראשי אצבעות, כי שם פרקין עליונים דאריך אנפין, אשר שם זכמה בינה דעת דאבא ואמא, ושם היסוד דעתיק, וגם נתגלה במצו):

השם יתברך רוצה להטיב עמנו, ולהאיר לנו בכל זמן וזמן, ובכל שנה ושנה בימי הפורים האלה, שאז נעשה הנס, ותמיד בימים האלה יתגלה אותו הארה של מרדכי

God gives us the opportunity in Purim to connect to that special light revealed by Mordechai. The Light of the miracle of Purim appears every year for us. Because this light is higher than the one on Shabbat and Holidays, it will keep coming even after the Final Redemption.

הנה המן הרשע, רצה לאבד הארת אלו, ולהרג מרדכי הרמוז בהארה זו, כדי שתתבטל בגין פרצוף נזקבא הנקרא רוזל, ולא יבנה בית המקדש זס ושלו. והשם יתברך ברוזמיו רצה להטיב עמם יותר מכל אשר היה בתוזה, שכוה לא נהיתה מימי קדם, והוא, כי הלא הארה זו של מרדכי, אינה יוצאת רק בהיות סוד זמן דרומיטא, אמנם אזור כף פשהם זוזרים פנים בפנים, ומסתלקין הנצו הוד יסוד דאבא ואימא, עם המוויז מן הנזקבא רוזל, וזוזרין ונכנסים תוך הזעיר אנפין פגודע, הנה אז שמתבטל הארה זו של מרדכי, בלי ספק. והשם יתברך רוצה להטיב עמנו, ולהאיר לנו בכל זמן וזמן, ובכל שנה ושנה ושנה בימי הפורים האלה, שאז נעשה הנס, ושתמיד בימים האלה יתגלה אותו הארה של מרדכי, אפילו אזור היותן פנים בפנים, ותשאר קיימת תמיד. והנה הארה הזאת לא היתה, לא בשבת ולא בימים טובים, אלא בפורים לבד, זה שאמרו רבותינו

וְכָרוּם לְבָרְכָה כָּל הַמוֹעֲדִים עֲתִידִים לְבָטֵל, וְזוּי מִן הַפּוּרִים, שֶׁנֶּאֱמַר וַיְמִי הַפּוּרִים לֹא יַעֲבְרוּ וְכו' (אסתר פרק ט' כו), וְהַבֵּן בּוֹה שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יַעֲבְרוּ בַּתּוֹרָה, כִּי תַמִּיד נִשְׁאָר הָאָרֶז זֶה בְּזִמְנָה הַזֶּה שֶׁל יְמֵי הַפּוּרִים, וְלֹא תִתְבַּטֵּל אִם גַּם בְּזִמְנָה תּוֹרָה יֵעָר אֲנִפִּין פָּנִים בְּפָנִים, כִּי הִיא הָאָרֶז אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא נִהְיָתָה כְּמוֹתָהּ:

וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם
זֶה סוּד וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם (אסתר פרק ט' כו), פִּירוּשׁ - כִּי אוֹתוֹ הַיִּסּוּד שֶׁל אָבָא, הַנִּקְרָא וְזָכְרָם, לֹא יִסּוּף וְלֹא יִפְסֹק מִזְרָעָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל תַּמִּיד, כִּי בְּכָל יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, יִהְיֶה אוֹתוֹ הַזָּכָר קַיִּים, וְנִתְגַּלָּה אוֹתוֹ הָאָרֶז:

הַמְּגִלָּה הִיא סוּד יִסּוּד דְּאָבָא
The scroll of Esther is the secret of the Light of Yessod of Chokmah
זֶה סוּד מְגִלַּת פּוּרִים, שֶׁלֹּא תִתְבַּטֵּל, כִּי אוֹתוֹ הַיִּסּוּד שֶׁל אָבָא, הוּא סוּד מְגִלַּת פּוּרִים כְּנֶזֶר לְעֵיל, וְנִדְעַה כִּי סוּד מְגִלַּת הַתּוֹרָה, הוּא מְצִיאת יִסּוּד דְּאָבָא, תּוֹרָה שֶׁבְּכֶתֶב, אוֹתָהּ הָאָרֶז הַיִּתְרָה הַיּוֹצֵאת לְזוּי שֶׁל יִסּוּד רִוּוּל נִוְקְבָא, נִקְרָא מְגִלַּת פּוּרִים, שֶׁהוּא אֲרוּךְ דְּמִיּוֹן הַמְּגִלָּה בְּעוֹרָתָהּ. וְהַעֲנִין הוּא, כִּי כָּל אוֹתָן הַתּוֹרָה לֹא נִסְתַּלְקוּ מִן רִוּוּל בְּזוּזָתוֹ פָּנִים בְּפָנִים, רַק כָּל הָאָרֶז יִשְׁאָרוּ בָּהּ, אֲפִילוּ אֲזַר סְלוּק הַמּוֹזִין מִמֶּנָּה כְּנֶזֶר לְעֵיל:

מְגִלָּה מְלִשׁוֹן גָּלוּי
Megila, 'scroll' is from the root of גלוי, 'revelation'.
גַּם מְגִלָּה, פִּירוּשׁ לְשׁוֹן גָּלוּי, וּפִירוּשׁ מְצִיאת יִסּוּד דְּאָבָא הַמְּגִלָּה. גַּם מְגִלָּה זִכָּר יו"ד, גִּימַטְרִיָּא ג' פ' הו"ה, שֶׁם סוּד שֶׁלֹּשׁ מוֹזִיין דְּהַיּוֹ"ת שֶׁל זִכְמוֹה בִּינָה דִּיעַת דְּנִצּוֹז הוּד יִסּוּד דְּאָבָא הַמְּתַגַּלִּין בָּהּ. (א):
הַתְּהִלָּה (א) (הַגִּי'ה). אֲפִשֶׁר, כִּי לְפִי שִׁיּוּסוֹד הַמְּכַרִּיעַ הוּא, וְכוּלָּל נִצּוֹז הוּד, לְכַן בְּהַתְגַּלּוּת יִסּוּד דְּאָבָא, מְתַגַּלִּין גַּם הַנִּצּוֹז הוּד שֶׁהֵם זִכְמוֹה וּבִינָה דְּרִוּוּל עֲתָהּ):

מִתְּנוּת לְאֶבְיוֹנִים, לְתַקֵּן וְלִבְנוֹת אֶת פְּרָצוֹף הַנוֹקְבָא
The gifts, charity, Tzedakah given on Purim connect us to Yessod and a righteous is the aspect of Yessod.
אֲמַנָּם כִּדִּי לְקַיִם אוֹתָהּ הָאָרֶז שֶׁל מְרִדְכִי בְּרִוּוּל בְּיוֹם פּוּרִים, לְכַן אֲנִי נִוְתַּנִּין צְדָקָה לְעַנְיִים, כִּדִּי שֶׁבְּכִוּוֹ הַצְדָּקָה הַהִיא, תִּתֵּן גַּם אוֹתוֹ הַצְדָּקָה מִן הַיִּסּוּד

דאבא הנקרא צדיק, לרוזל הנקראת צדק, וזהו לענין תקון פרצוף של רוזל עצמה, על ידי צדקה, דהא בהתזכרות צדק וצדיק, נקראת צדקה:

אכילה ושתייה, להמשיך מוחין לנוקבא
אמנם יש בזינה אחרת, והוא הארת מוחין שהיה לה בעת הדורמיטא, וכונתו
הם, שאותן הארת ישארו, גם במוחין שבה, ולא בסוד תקון הפרצוף עצמו, וזה
נעשה על ידי הצדקה כנזכר לעיל, רק תוספות הארת יתירה בסוד המוחין,
והנה זה נעשה על ידי אכילה ושתייה בימי הפורים האלה, כי אכילה גימטריא
אדני עם הכולל, שהיא רוזל. וזהו אכילה - אכל י"ה, כי ימשכו אליה המוחין,
אשר הם פולם בסוד י"ה, כמבאר אצלנו במקום אחר. וגם שתייה, פירוש - שתי
י"ה, והוא סוד הזכמה ובינה, הנקראים י"ה י"ה, כי הדעת שכלה הוא ק"ל מצד
הגבורות, ולית בה אלא נהירין דתרי מוחין גליפין בה:
קריאת המגלה, לגלות ולהוציא את האורות

Reading of the Megilah is to reveal the Light in Malchut

אמנם קריאת המגלה, הוא ענין שלישי, והוא להוציא אותן הארת לוחין מיסוד
רוזל, בסוד מגלה כנזכר לעיל, ודי בה:

פירוש ברפת "על מקרא מגלה" - לקרא ולגלות לחוץ את יסוד אבא
וזה סוד על מקרא מגלה, כמא דאת אמרת למקרא ולמסע את המונחות
(במדבר פרק י"ב), לקרותה ולהוציאה לוחין ותתגלה שם:

עוד דרוש בענין הנסירה והחזרה פנים בפנים

The Babilonian exile was 70 years and on that time they corrected the distance they had
from the Holy Temple. The process was similar to the creation of Adam and Eve through
the sleep and revelation of Eve from the 'rib' (side) of Adam and bring them face to face.

ענין הפורים בזמן הגלות, כי בבבל אז היתה המלכות בסוד נקודה, וירדה
למטה בבריאה, וצריכה בנין מוזדש על ידי המוחין שיכנסו בה בבריאה.
והזוסידים שבאותו הדור, והזרש והמסגר (מלכים ב' פרק כד טז), היו מתקנים
אותה בכל שבועים שנה של גלות בכל, כל השבע ספירות שלה, עד שהעלו
אותה למקומה, בין תרין דרועין, וכיון שגכנסו בה המוחין, נפל שינה על זעיר
אנפין, כל אותן שבועים שנה, כנודע בדרושים, שכשהיא צריכה בנין מוזדש, אז
היה הזעיר אנפין בסוד דורמיטא, שנסתלקו ממנו נצח הוד יסוד דאבא ואימא.

(כתב הרב בנמיין, דאין לסמך על זה, והעקר הדרוש דלעיל, כי אין דורמיטא אלא אזור היות פרצוף שלם אזור באזור, ועין בכוונת נסירה) ונכנסו למלכות לבנותה, בסוד ויבן ה' אלהים את הצלע (בראשית פרק ב' כב), כאשר היתה בתזוזת בריאת עולם:

בסוף השבעים שנה, יצא מרדכי שהוא מבחינת הארת יסוד אבא

At the end of the 70 years Mordechai came and revealed the light of that correction (mentioned above). The second Holy Temple could be built.

ובסוף השבעים שנה, יצא מרדכי שהוא מבחינת הארת יסוד אבא, היוצאין זווין מיסוד המלכות, כי כשהיו נצחו הוד יסוד של אבא תוך הזעיר אנפין, היו מלוכשים בהם הנצחו הוד יסוד דאבא, והיה יסוד דאימא נכנס בתוך הזעיר אנפין עד הזוזה, ויסוד אבא עובר ויוצא עד סוף היסוד של זעיר אנפין, אף כשנסתלקו נצחו הוד יסוד דאבא ואבא, ונכנסו במלכות כדי לבנותה, נמצא שייסוד דאבא, הוא עובר ויוצא לזווין ליסוד המלכות, וזהו ויעבר מרדכי (אסתר פרק ד' יז), כי היתה מאותו בחינת היוצאת לזווין:

סוד הפסוק לקחה מרדכי לו לבת

The secret of Esther 2:7 is about Mordechai connecting to Malchut to bring the light into it. Not taking Esther as daughter but connecting to the aspect of Vessel.

וזה סוד גם כן לקחנה מרדכי לו לבת (אסתר פרק ב' ז), ואמרו רבותינו זכרונם לברכה אל תקרא לו לבת, אלא לבית, כי יסוד אבא נכנס ברוזל, והיא לו לבית:

מגלה לשון גלוי, והוא יסוד אבא, שהוא מגלה חוץ מיסוד רחל וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בענין המגלה, נקרא ספר, ונקרא אגרת, כי מגלה לשון גלוי, והוא יסוד אבא, שהוא מגלה זווין מיסוד רוזל, כשהוא במקומו בזעיר אנפין נקרא ספר, וכשהוא בנוקבא נקרא אגרת. (אגרת בגימטריא שכ"ה ומנצפ"ך, בלקוטי תורה ספר יוזקאל, ותבין שאז היתה קבוצת כל הדינים, פרים וזסר וי"ו לשון רבים, שני פעמים פ"ר, גימטריא שני פעמים מנצפ"ך, עולה קס"ת, המנצפ"ך עליון היא גבורות גדלות דבינה, והם מכילין אל גבורות אזורים, (ספרים אזורים: והשני זוסדים) וקלה גבריאל אשר קסת הסופר במתניו והאזור במתניו, כי הם נצחו הוד יסוד, הם סוד כל הגבורות שולקו מנצפ"ך מבינה, ומנצפ"ך במלכות, הם גימטריא קס"ת):

הָמֵן הָרָשָׁע הָיָה מְכַשֵּׁף גָּדוֹל, וְאִשְׁתּוֹ זָרֶשׁ מְכַשֶּׁפָּה גְּדוֹלָה, וְעִשְׂרָה בָנָיו עֲשָׂר סְפִירוֹת דְּקְלִיפּוֹת

Haman was a great Wizard, his wife, Zeresh was a great witch and his ten sons were ten Sefirot of the Klipah. They wanted to eliminate the possibility of the Israelites to connect to the Light of Yessod that will allow them revelation of great light.

וְהָיָה הָמֵן הָרָשָׁע הָיָה מְכַשֵּׁף גָּדוֹל, וְאִשְׁתּוֹ זָרֶשׁ מְכַשֶּׁפָּה גְּדוֹלָה, וְעִשְׂרָה בָנָיו עֲשָׂר סְפִירוֹת דְּקְלִיפּוֹת. וְרָאָה אוֹתוֹ הָאָרֶת הַגְּדוֹלָה, וְהָבִין שְׂרוּעָה לְזוֹזוֹר הַמַּלְכוּת פָּנִים בְּפָנִים, וְשִׁיזְזוּרוֹ מוֹזִיזִין נִצְּחוֹ הוֹד יְסוֹד דְּאָבָא וְאִמָּא לְעִיר אֲנָפִין, וְלֹא יִשְׁאַר בְּסוֹד דּוֹרְמִיטָא, וּבָזָה יְהִיָּה גְּאוּלָּה לְיִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנָן רָצָה לְבַטֵּל אֶת הָאָרֶת. וְהָיָה הָמֵן גִּימְטְרִיא צ"ו, וְאִין צוֹ אֶלָּא עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהוּא רָאָה זֶה הָעֲנִין מוֹתוֹף הַקְּלִיפָה, שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁהִיא בַּעֲשִׂיָּה, שֶׁעוֹלָה אֶל אֲדָנָי. וְהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא בְּרוּזְמִי, עָשָׂה עִמָּנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּזִמְנָא הַהוּא, וּבַטֵּל מוֹזְשִׁבְתּוֹ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׂאוֹתוֹ הָאָרֶת הַבְּטִיחוֹ שֶׁתְּהִיָּה תְּמִיד בְּזִמְנָא הַהוּא, וְאִם עַל פִּי שִׁיזְזוֹר הַמוֹזִיזִין לְמִקְוָמוֹ בְּעִיר אֲנָפִין, שִׁישְׂאָר אוֹתוֹ הָאָרֶת הַהִיא בַּמַּלְכוּת, כֹּאֲשֶׁר הָיָה בְּאוֹתוֹ זִמְנָא:

הָאוֹר הַגָּדוֹל שֶׁל יְסוֹד אָבָא

וְהָיוּ וַיְבִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה וְכו', גִּזְכָּרִים וְכו' (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ט' כוּז), דְּהִלְנוּ יְסוֹד הַנִּקְרָא זָכַר, יְסוֹד"ף, יוֹסֵף שֶׁהוּא יְסוֹד, מוֹרְעָם שֶׁנִּכְנָס בְּרוּזָל. וּמֵה שֶׁאֲמַרְנוּ שְׂאוֹתוֹ הָאָרֶת שֶׁל יְסוֹד אָבָא, לֹא הָיָה אֶלָּא בְּסוֹף שְׂבָעִים שָׁנָה, אִם עַל פִּי שֶׁבְּכָל לֵילָה נִכְנָסִים בַּמַּלְכוּת נִצְּחוֹ הוֹד יְסוֹד דְּאָבָא מְלֻבָּשִׁים תוֹף נִצְּחוֹ הוֹד יְסוֹד דְּאָבָא, אִם כֵּן הָיָה רָאוּי שֶׁבְּכָל לֵילָה יִתְגַּלֶּה יְסוֹד אָבָא, מִכָּל מְקוֹם אִין אוֹתוֹ הָאָרֶת יוֹצֵאת וְנִכְרֶת אֶלָּא לְזִמְנָא אֶרֶךְ, וְלִזְמָנָה לֹא יֵצֵא אֶלָּא בְּסוֹף זִמְנָא גָּלוּת:

שֶׁעַר רֹאשׁ זוֹדֶשׁ זִנְזָה וּפּוֹרִים - פֶּרֶק ו':

מִצּוֹת פּוֹרִים

עֲנִין מִשְׁלֹחַן מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּבִמְתָּנוֹת לְאֲבִיּוֹנִים. הַמִּנּוֹת, הֵם זִנְזָרִים וְגִבּוֹרוֹת שֶׁבִּיְסוֹד אָבָא, וְנִיתְּנִין לְמַלְכוּת, וְהֵם מִשְׁתַּלְּחוּן מִתַּפְאֶרֶת שְׂבָה לְיְסוֹד שְׂבָה, וְהָיוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ט' כב), וּבִמְתָּנוֹת לְאֲבִיּוֹנִים, הֵם זִנְזָרִים וּבִינָה שְׂבָה, שֶׁנַּעֲשֶׂה לָהּ מִנְצָחוֹ הוֹד יְסוֹד שֶׁל אָבָא, וְכָל זֶה הוּא לְהַגְדִּילָהּ וּלְעֲשׂוֹתָהּ פְּרִצּוֹף

אבא גם כן, וכל זה הוא געשה לה מבזויגת אותו הארה שאמרנו, דהינו מבזה שמגלה מיסוד אבא, דהינו מגלה. ואזר כף אנו קוראין המגלה, והכוונה להמשיך אותו הארה ולזוין, ולזה אמרו שפושטה וקוראה בארת. ואזר כף אכילה ושתייה, והכוונה - שלאזר שעשינו אותה פרצוף אבא, בסוד מנות ומתנות לאביונים, אנו במשיכין לה הארת המוזין בהיותה פנים בפנים מבזויגת הנזכרת לעיל, שהיא אותה הארה היוצאת לזוין:

צריך לכון באכילה, לשני י"ה י"ה במילוי יודיין
צריך לכון באכילה, לשני י"ה י"ה במילוי יודיין, יו"ד ה"י יו"ד ה"י. ותכון שהוא משם ע"ב, שהוא כנגד מוז דזכמה. ובשתייה יכון לשני פעמים י"ה י"ה במילוי יודיין, יו"ד ה"י יו"ד ה"י. ותכון, שהוא משם ס"ג שהיא בינה, עולה גימטריא יין, שהוא נגד מוז בינה. וזהו אכילה - אכל י"ה. שתייה - ש"ת י"ה. ולכון להמשיך לה מוזין אלו, מוז הזכמה על ידי אכילה, ב' פעמים י"ה י"ה, יוד ה"י יו"ד ה"י דע"ב. ומוז בינה על ידי שתייה, שני פעמים יו"ד ה"י יו"ד ה"י דס"ג, גימטריא יין. כי אין לה אלא תרין מוזין, וצריך להיות השתייה מרבה מאכילה, לרמוז למלכות שהיא בזויגת גבורה, ומוז בינה גובר בנזקבא, לכן צריך להיות השתייה מרבה. (א)

הגהה

(א) הגה"ה: לכן אנושורוש ושיריו שהיתה פונתן להרס בגין פרצוף נזקבא, היתה שתייה כדת (אסתר פרק א' וז'), אכילה מרבה משתייה, אין אונס, שהוא רבו לנצח הוד אותיות ז"ס, וזמש גבורות והשני כוללים גימטריא אונס, וכל זה היה כדי להרס פרצופה:

צריך אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי והנה מה שאמרו רבותינו וזכרונם לברכה שצריך אינש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, הכונה היא - כי ידוע שיש גיצון של קדושה בכל קליפה המוזיה אותה, ואם יסתלקו ממנו לא ישאר לו זיוות ויתבטל לגמרי מיד. (ב)

הגהה

(ב) הגה"ה צבמוז: ואף על פי דאכלו רעים אינן אבא ואימא, ושתי דורים אינן

זעיר ונוקבא עם כל זה, אף על פי שפוזדא שריין, הגה אבא נותן הגבורה
 דנוקבא, שהם סוד היין. ואבא נשאר בסוד האכילה למעלה, לכן השתיה
 שנגלה למטה, הוא יותר על האכילה שהיא למעלה, עד כאן הגה"ה:
 ביום הגדול הזה, שיש אותו הארה גדולה

והנה ביום הגדול הזה, שיש אותו הארה גדולה, אנו רוצין שגם לזאת הנצוץ יגיע
 לו זיוות לעצמו, בזה ההארה, אבל לא שיעצו כל כך להאיר לקלפה (ולזה צריך
 שישתכר האדם ביום הזה, עד שלא ידע בין ארור הבן לברוך מרדכי, אולי ישגה ויתן ברכה לאותו
 נצוץ שבקליפה ויתברך גם הוא, אבל לא תהיה ברכה פונה שלמה, שאם יהיה כן יגיע לו הרבה,
 ויתברך גם הקליפה) (נוסח אזור: ולכן צריך לומר ברוך הבן, להבטיח אור גם לנצוץ שהוא, לכן
 צריך לאומרו שלא בכוונה אזור שהוא שכור וכבר יצא מדעתו, ואם היה בכוונה זוס ושלום יאיר
 גם אל הקליפה) ולע"נ, כי כשאנו מביטין אותו ביוז בנה ברוזל, על ידי שתית
 היין ברבוי גדול, יש הארה גדולה שיהיה זה כוז להאיר גם לנצוץ שהוא שבתוך
 הקליפה:

משלוח מנות

ענין משלוח מנות - אמרו רבותינו זכרונם לברכה שתי מנות לאיש אזור, ושתי
 מתנות לשני האביונים. גם יש לדעת, למה ברעהו אמר מנות בתי"ו אזור,
 ומתנות לאביונים בשני תוי"ן. אמנם כבר ידעת, כי היסוד נקרא איש, ועיקר
 הארה יום זה, הוא גלוי יסוד אבא, והוא זכר בהיותו מלבש תוך היסוד דאבא,
 לכן אמר מנות בתי"ו אזור לבר, כי תי"ו הוא מצד הנוקבא, באפן שהם שתי
 מנות - אזור מצד אבא, דהינו אותיות מ"ן ואזור מצד נוקבא ו"ת. ואמר איש
 לרעהו, איש שהוא יסוד אבא, לרעהו שהוא יסוד זעיר אנפין, כי אם היות אבא
 גדול, בהיותו יורד למקום היסוד זעיר אנפין נקרא רעהו, על דרך זעיר אנפין
 כשיורד ליצירה, שנאמר עליו שלף איש נעלו ונתן לרעהו (רות פרק ד' ז') וזאת
 לפנים):

ומתנות לאביונים

ומתנות לאביונים שהם מצד אבא, ולכן הם בשתי תוי"ן, כי הם מצד הנוקבא,
 והם שתי מתנות לשני אביונים, שהם נצוז הוד, שהם אביונים, כאשר ידעת ענין
 הערבה, שאין בה לא טעם ולא ריז, והם נקראים אביונים, עד הוד היא
 התפשטותם:

בימי הפורים האלה נותנין צדקה לכל הפושט ידו גם מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כי בימי הפורים האלה נותנין צדקה לכל הפושט ידו, הענין – כי הגבאי של צדקה, הוא היסוד, ובימי הזוול שהוא יסוד ועיר אנפין, צריך לראות למי נותן הצדקה, כי יש בו אזויות דין. אבל עתה שהוא יסוד אבא הארה גדולה, ואין צריך להקפיד, אלא כל הפושט ידו נותנין לו. (צמזו, מכאן לאכל בפורים, שאינו נוהג דברים שבפרהסיא, ולא דברים שבצנעה, כי גם בפורים יש יסוד אבא):

ברכה אחרונה של המגלה והנה בברכה אחרונה של המגלה, הם זומש מטבעות, זומש פעמים ז"ו, הרב את ריבנו והדן את דיננו וכו', כנגד זומש גבורות מנצפ"ך בעלי הדין והמריבה: סוד הברכה של המגלה סוד הברכה של המגלה הוא, כשאר ברכת המצות המבארים במקום אזור, ברוך – בבינה. אתה ה' אלהינו – וסוד תפארת גבורה. אשר – בינה. קדשנו – בסוד התפארת. במצותנו – נצחזו הוד. וצנונו – על ידי היסוד. על מקרא מגלה – סוד המלכות. מגלה נקרא הארה היוצאת זוין מן היסוד דאבא, והוא סוד (אסתר פרק ז' טו), ומרדכי יצא מלפני המלך וכו', ועטרת זהב גדולה מסטרא דאבא, גדול על כולם, אדם קדמא, ודי בזה למבין. וזה סוד מלפני המלך, שנתגלה זוין. מן המלכות, וזה שעשה נסים, כמו שנאמר ועל עמים ארים נסי (ישעיה פרק מט כב), הוא הגס הגדול המתגלה בזמן הזה, אשר כמותו לא נהיתה. גם שהזוינו ביסוד, וקימנו, בנצחזו והוד. וכמא דאת אמרת ואת כל היקום אשר ברצליהם (דברים פרק יא ו'), והגיענו לזמן הזה, זה המלכות, שהגיענו אל שלש הנזכרים לעיל, שהם נצחזו הוד יסוד הזה לצאת ולהלך לזוין, ודי בזה עד יערה עלינו ריוז במרום:

ברכת המגלה מהחברים מהחברים: ברכת המגלה, דע, כי שרש הזמן הזה מן הקליפות, שכנגד ועיר אנפין דבריא. ואות ה' מורה כזו זומש גבורות דמנצפ"ך, ואותיות מ"ן מורה על שני הראשונים היותר קשות:

זרש

וְזָרַשׁ אִשְׁתּוֹ הַיְתָה מִשְׁוֹרֶשֶׁת מִן הַגְּבוּרָה הַשְּׁלִישִׁית, שֶׁהוּא צ' דְּמִנְצָפ"ר. וְסִימָנָהּ ז' פְּצִירָא, וְהִיא עֲצָמָה בַּת שֶׁבַע שֶׁל הַטְּמָאָה, בְּסוּד ז' תְּזוּלָה שְׂמָה שֶׁהוּא גָּגֵד דִּין שֶׁל שֶׁבַע שָׁנָה בְּפִרוּטְרוּט בְּסוּד מוֹסִיף גִּוְרַע, הֵם ז' דְּזָרַשׁ, וְהֵם מִתְרַבּוּת שֶׁבַע פְּעָמִים ע', לְמִסְפַּר זִמְשׁ מֵאוֹת, הָרִי אֵלּוּ ר"ש דְּזָרַשׁ, סוּד הַדִּינִין שֶׁל אֲזוּרִים דְּאֵלֵּהִם בְּרַבּוּעַ, וְשֶׁל מְלוּיָם בִּיּוֹדִי"ן:

חכמיו

וְזוֹכְמִי שְׁרָשָׁם בְּאוֹתִיּוֹת פ"ר דְּמִנְצָפ"ר, שֶׁהֵיוּ תְּזוּלָה אוֹהֲבִי עוֹזְרִים וּמִזְזִיקִים לְרָשָׁעוֹ, וְכִשְׁהִתְזוּלוֹ לְהַמְתִּיק בְּסוּד יָמִין י"י רוֹמְמָה (תְּהִילִים פֶּרֶק קִיזו ט"ז), נִקְרָאוּ זִכְכְּמִי. וְהוּא זֹשֵׁב לְהַשְׁוִיֵּת אֶת מְרָדְכִי, שֶׁהִיָּה מִיִּסוּד אֲבָא וּמִתְפַּשֵּׁט בְּזַעִיר אֲנָפִין, עַל יְדֵי ע"ן גְּבוּהָ, וְלָזֶה הָיָה גְּבוּהָ זִמְשִׁים אֲמָה, רְמוּזָה לְה"ה דְּאֲמָא, אֲשֶׁר יִסוּד אֲבָא עוֹבֵר דְּרָךְ שָׁם כָּלּוֹל בָּהֶם:

לְכֵן צָרִיף לְכוּן בְּבִרְכָּה רֵאשׁוֹנָה עַל מְקָרָא מְגָלָה וְהַפִּיל פּוּר (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ט' כד), פִּירוּשׁ – שֶׁנֶּעֱזַן ו'. הָרְמוּז לוי בֵּין אוֹתִיּוֹת פ"ר, גִּימְטְרִיא מִנְצָפ"ר, כְּדִי לְסַבְּבוּ בְּגְבוּרָתוֹ. וְהוּא לֹא יָדַע, כִּי שְׁנֵי פְעָמִים קָמ"ג יֵשׁ בְּאֲמָא מִיְמִינָא וּמִשְׁמָאלָא, עוֹלִין גַּם כֵּן פּוּר, עַל כֵּן קָרָאוּ לֵימִים אֵלֶּה פּוּרִים (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ט' כו), כִּי אוֹתִיּוֹת מ"י שֶׁבְּבִינָה נִשְׁתַּתְּפָה לְזַעִיר אֲנָפִין, לְהַפֵּךְ הַקְלָלָה לְבִרְכָּה עַל יְדֵי אֶסְתֵּר, שֶׁהִיא יִסוּד דְּאֲמָא, לְכֵן צָרִיף לְכוּן בְּבִרְכָּה רֵאשׁוֹנָה עַל מְקָרָא מְגָלָה, בְּהַוִּי"ה נִקּוּד פִּתּוּז שׁוּרֵק שׁוּרֵק צִירִי, כִּי מֵאֲבָא שֶׁהוּא י', וְנִקְדָּה פִּתּוּז, יוֹרְדִין זִמְשָׁה וְזִסְדִּים סוּד ה' רֵאשׁוֹנָה, מִיִּסוּד דִּידִיהָ הָרְמוּז בְּנִקּוּד שׁוּרֵק, וּמִתְפַּשֵּׁטוֹת לְזַעִיר אֲנָפִין שֶׁהוּא ו', לִיִּסוּד שֶׁלּוֹ, שֶׁהוּא גַּם כֵּן שׁוּרֵק. וְהַכֹּל עַל יְדֵי אֲמָא, מִמְלָכוֹת דִּיִּסוּד שְׁלָה, שֶׁהִיא אֲזוּרוֹנָה, וְנִקְדָּה צִירִי מֵאֲמָא:

נְקוּד בְּרָכָה שְׁנִיָּה

וְנִקּוּד בְּרָכָה שְׁלִישִׁיָּה, הַהַוִּי"ה וְכָרִים בְּזוּיֵרֵק, וְנִקְבוּת בְּקִבּוּץ, לְכָלּוֹל בְּגִס זֶה נִצְחוֹ הוּד. וְאֵף עַל פִּי שֶׁעָקְרוּ בְּנִצְחוֹ, וְזוֹנְכָה בְּהוּד, מִכָּל מְקוֹם הָרִי אֲבָא וְאֲמָא שְׁנִיָּהֶן נִתְיַזְדּוּ בְּגִס זֶה, וְהִנֵּה אֲבָא סוּף הַתְּפַשֵּׁטוֹתוֹ בְּנִצְחוֹ, וְאֲמָא בְּהוּד:

וּבְהַוִּי"ה שֶׁל שְׁהַחֲיִינוּ

ובַּהוֹי"ה שֶׁל שְׁהוּיָנוּ, צָרִיךְ לִכּוֹן בַּב' הַיּוֹת, רֹאשׁוֹנָה לְשִׁלְמוֹתָיו. וְזֶה, כּוֹלֵוּ זוּלָּם שֶׁהוּא אֹר וְנִקּוּד וְעִיר אֲנָפִין, וְא' כּוֹלֵוּ זוּרֵק שֶׁהוּא נִקּוּד צָצוּז, שֶׁהוּא הָיָה עֶקֶר הַנֶּס. וְדַע, כִּי בְּכָל שְׁהוּיָנוּ, צָרִיךְ לִכּוֹן בַּב' הַיּוֹת, רֹאשׁוֹנָה לְעוֹלָם זוּלָּם, וְהַשְׁנִיָּה לְפִי הַזֶּמֶן:

בְּבִרְכָּה אַחֲרוֹנָה

ובְּבִרְכָּה אַחֲרוֹנָה, בְּפִתּוּיָהּ, צָרִיךְ לִכּוֹן כָּל הָאוֹתוֹת הַהוֹיָה שֶׁב'א, שֶׁהוּא נִקּוּד גְּבוּרָה, לְרִמּוֹ שֶׁהַגְּבוּרָה נִהְפָּכָה לְעֹרֶתָנוּ. וְלִכּוֹן בְּבִרְכָּה זוֹ יֵשׁ זִמְשׁ כְּפוֹלוֹת, נִגְדַּד זִמְשׁ גְּבוּרוֹת מִנְצֶפֶף. כִּי הָרֵב רִיבָנוּ, רוֹמֵז לְגְבוּרַת אָבָא. וְהַדָּן דִּינָנוּ, לְגְבוּרַת אָמָא. וְהַנּוֹקָם נִקְמַתָנוּ, לְגְבוּרַת וְעִיר אֲנָפִין. וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, וְהַמִּשְׁלָם גְּמוּלָה, לְגְבוּרוֹת לָאָה וְרוּזָל. וּבִזְמַנָּהּ, יִכּוֹן לְרוּזָל, בַּהוֹי"ה בְּנִקּוּד אֱלֹהִים, בְּסוּד כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר (תַּהִילִים פֶּרֶק קט"ז יג), וְזִמְשׁ עָלֵין תַּקִּיפִין דְּסוּזָרִין לְשׁוּשָׁנָה:

שְׁמוֹת הַקֶּדֶשׁ הָרְמוּזִים בְּמַגְלָה בְּרֹאשֵׁי תַבּוֹת וְסוּפֵי תַבּוֹת

The Holy Names are concealed in the scroll of Esther in the initials of words and in the letters that ends the words.

וְצָרִיךְ לִכּוֹן בְּשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִין מִהַמְּגָלָה, וְאֵלֵינוּ הֵן: "הִיא" וְכָל" הַנָּשִׁים "יִתְּנוּ, רֹאשִׁי תַבּוֹת הוּה" (אֶסְתֵּר פֶּרֶק א' כ'). לְבַדּוֹ עֲוֹתָהּ הַמְּלָכָה וְשִׁתִּי, סוּפֵי תַבּוֹת וְהַי" (אֶסְתֵּר פֶּרֶק א' ט"ז). וְשִׁתִּי הַמְּלָכָה לְפָנָיו וְלֹא בָּאָה, סוּפֵי תַבּוֹת יְהו"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק א' יז). וּבְמַלְכוּתָהּ "יִתֵּן" הַמְּלָךְ לְרַעוּתָהּ "הַטּוֹבָה, רֹאשִׁי תַבּוֹת וְהַי"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק א' יט). "יוֹם" וּבְמַלְאוֹת "הַיָּמִים" הָאֵלֶּה, רֹאשִׁי תַבּוֹת יוּה"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק א' ה'). יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשָׁן הַבִּירָה וְשָׁמוּ, סוּפֵי תַבּוֹת יְהוּה"ו (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ב' ה'). כִּי כָלָתָהּ אֱלִיו הָרָעָה, סוּפֵי תַבּוֹת יְהו"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ז' ז'). רָאָה כִּי כָלָתָה אֱלִיו, סוּפֵי תַבּוֹת הִי"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ז' ז'). "יָבוֹא" הַמְּלָךְ "וְהָמָן" הַיּוֹם, רֹאשִׁי תַבּוֹת יְהו"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ה' ד'). זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי, סוּפֵי תַבּוֹת הוּה"י (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ה' יג). וְגִדּוּקָהּ לְמִרְדְּכִי עַל זֶה וַיֹּאמְרוּ, סוּפֵי תַבּוֹת הִי"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ו' ג'). וַיֹּאמֶר. יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמְּלָךְ וּפָנֵי הָמָן, רֹאשִׁי תַבּוֹת יְהו"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ז' ז'). עַד כָּאן י"ב הַיּוֹת. (ג') שְׁמוֹת שֶׁל אֱהו"ה) "אֲזוּשְׁדָרְפָּנִי" הַמְּלָךְ "וְאֵל" הַפּוֹזוֹת, רֹאשִׁי תַבּוֹת אֱהו"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ג' יב). (סְפָרִים אֲזוּרִים: "הַמְּלָךְ" וְהָמָן "אֵל" הַמִּשְׁתַּת רֹאשִׁי תַבּוֹת אֱהו"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ה' ד'). "אֵת" הַלְבוּשׁ "וְאֵת" הַסּוֹס, רֹאשִׁי תַבּוֹת אֱהו"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ו' יא). "אֵל" הַיְּהוּדִים "וְאֵל" הָאֲזוּשְׁדָרְפָּנִים, רֹאשִׁי תַבּוֹת אֱהו"ה (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ז' ט').

ד' שְׁמוֹת אֱהִי"ה: הַבִּירָה אֶל יָד הַגִּי, רָאשֵׁי תְבוֹת אֱהִי"ה (אסתר פרק ב' ז').
הַנְּשִׁים אֶל יָד הַגִּי, רָאשֵׁי תְבוֹת אֱהִי"ה (אסתר פרק ב' ג'). אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים
הַמָּה, רָאשֵׁי תְבוֹת אֱהִי"ה (אסתר פרק ט' א'). אֶת יְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה, רָאשֵׁי
תְבוֹת אֱהִי"ה (אסתר פרק ט' לא):

הַמִּשְׁךְ שְׁמוֹת הַקֶּדֶשׁ הָרְמוּזִים בְּמַלְכָּה בְּרָאשֵׁי תְבוֹת וְסוֹפֵי תְבוֹת
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבִהְקֶבֶץ, רָאשֵׁי תְבוֹת וְה"ו (אסתר פרק ב' ז'). הַמֶּלֶךְ וְיִשְׁנֶה וְאֵת,
רָאשֵׁי תְבוֹת וְה"ו וְסוֹפֵי תְבוֹת כֹּה"ת (אסתר פרק ב' ט'). וְיָבֹא הַתֵּר וְיִגְדֹּל, רָאשֵׁי
תְבוֹת וְה"ו (אסתר פרק ד' ט'). (ספרים אוֹזְרִים: וְתִמְאֵן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתִּי, רָאשֵׁי
תְבוֹת וְה"ו (אסתר פרק א' יב). (ספרים אוֹזְרִים: וְהַשָּׂרִים וְיַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ, רָאשֵׁי
תְבוֹת וְה"ו (אסתר פרק א' כא). וְיִבְקֹשׁ הַדְּבָר וְיִמְצֵא, רָאשֵׁי תְבוֹת וְה"ו (אסתר
פרק ב' כג). וְיָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן רָאשֵׁי תְבוֹת וְה"ו (אסתר פרק ה' ד'). (סוֹפֵי תְבוֹת
ה' שְׁמוֹת שֶׁל הַה"ה) מְדִינָה וּמְדִינָה כִכְתָּבָה, סוֹפֵי תְבוֹת הַה"ה (אסתר פרק א'
כב). וּבָזָה הַנְּעֶרָה בָּאָה, סוֹפֵי תְבוֹת הַה"ה (אסתר פרק ב' יג). אֲבִיָּה וְאִמָּה
לְקוֹזָה, סוֹפֵי תְבוֹת הַה"ה (אסתר פרק ב' ז'). וּמָה יַעֲשֶׂה בָּהּ, סוֹפֵי תְבוֹת הַה"ה
(אסתר פרק ב' יא). הַפֻּרִים הָזֵאת הַשְּׁנִית, רָאשֵׁי תְבוֹת הַה"ה (אסתר פרק ט'
כט) וְתִכְתֹּב אֶסֶת). יַעֲשֶׂה בְּכָל מַלְכוּתוֹ, רָאשֵׁי תְבוֹת יב"מ, שֵׁם דָּע"ב, וְגִמְטְרִיָּא
ב"ן (אסתר פרק א' כ). כִּי גָדוֹל מְרֹדְכִי, סוֹפֵי תְבוֹת יל"י (אסתר פרק ט' ד'). יִתְּנוּ
יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן, רָאשֵׁי תְבוֹת יל"י (אסתר פרק א' כ'). יָד אִישׁ מִשָּׂרִי, סוֹפֵי תְבוֹת
עֲד"י (אסתר פרק ו' ט'). לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲזוּשָׁרוּשׁ, סוֹפֵי תְבוֹת יכ"ש (אסתר פרק א'
יט). מְרֹדְכִי לְהַסִּיר שָׁקוֹ, סוֹפֵי תְבוֹת יר"ו (אסתר פרק ד' ד'). נָפַל עַל הַמִּטָּה,
סוֹפֵי תְבוֹת כל"ה (אסתר פרק ז' ז):

נָגַף וְרָפוּא, נָגַף לְהֶמֶן, וְרָפוּא לְיִשְׂרָאֵל

Haman used a name of God in reverse order to bring judgments on the Israelites but Esther reversed it back transferring judgment to Haman and remedy to Israel.

טַעַם הַסִּבּוֹת הַמֶּן, לְגֹזֵר הַגְּזֵרָה עַל יִשְׂרָאֵל בְּאֶדְרָה, יוֹתֵר מִבְּשָׂאָר זֻזְדִּישִׁים, מִפְּנֵי
כִּי שְׁנִים עָשָׂר זֻזְדִּישִׁים הֵם נִגְדֵי שְׁתֵּים עָשָׂרָה צְרוּפֵי הַיּוֹ"ה, וְהוּא הַזֻּזְדִּישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר
צְרוּפוֹ הוּא"י בְּהֶפֶךְ, אֲשֶׁר הוּא סוּד הַדִּין. לְכֵן הַזְכִּיר הַמֶּן הַשֵּׁם בְּהֶפֶךְ, וְ"הָ אֵינְנוּ
שׁוֹ"ה ל"י, סוֹפֵי תְבוֹת הוּא"י (אסתר פרק ה' יג). וְאַסְתֵּר רָצְתָה לְהַמְשִׁיךְ אֶת הָרְזוּמִים,
וְהַזְכִּירָה הַיּוֹ"ה בְּיִשָּׁר, "יָבֹא" הַמֶּלֶךְ "וְהַמֶּן" הַיּוֹם, רָאשֵׁי תְבוֹת יו"ה"ה (אסתר פרק ה'

ד). והקדוש ברוך הוא הסכים עם אסתר בבחינת אמת, רזומים לישראל. ועם
המן לבחינת אמת, דין להמן, נגף ורפוא, נגף להמן, ורפוא לישראל:

סופי תבות י"ה

כי כלתה אליו הרעה (אסתר פרק ז'), סופי תבות יהו"ה רזומים בישר, ראה כי
כלתה אליו סופי תבות היה"ו שהוא דין, וגם הוא בישר, ואם תדקדק בשתי
תבות כי ראה, סופי תבות י"ה, לומר כי בשתוף ב' שמות אלו, נפעל הכל י"ה
ו"ה, כנודע אם עונות תשמר זה אדני מי יעמוד (תהלים פרק קל ג), והבן זה:

וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
פורים סוד הוד, וזה יש במגלה הרבה וויץ. גם העמוד שהוא בחינת וי"ו, לרמוז
להוד שהוא בחינת וי"ו. ודע, כי ז"ד פעמים נאמר המן במגלה, וכן יש ז"ד
אותיות בעשרת בני המן (צריך לומר שסובר ארידי מלא). וזה סוד (אסתר פרק ט' ט')
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי, זה סוד (בראשית פרק טו יד), "הצילני נא
"מִיַּד אֱזוּזִי, "מִיַּד גִּימָטְרִיָּא ד'ן, וראשי תבות המן (עין בכ"י זז"ג סימן י"א):

שלש עשרה מדות הרחמים

Mordechai was from the Right and Yessod of Chokma, Esther was Yessod of Binah.

שדי 314 numerical bvalue היהודי מרדכי, a name that protects our prayers and dwellings.

מישם הרב זלה"ה: והנה צריך אתה לדעת, כי מגלה הם שלש הויות שהם
ברישא וזוורתא, ומאלו שלשה הויות נתפשטו שלשה עשר תקוני דיקנא, רצה
לומר מי אל כמות וכו', וגם אל רזום וזנון וכו', וגם ת"ך גספ"י וכו', שהם בא"ת
ב"ש אל רזום וכו'. ואלו השלשה עשר תקוני דיקנא הם נכנסין תוך אבא,
ומאבא לאבא, ולהיותן שהם נכללין קדם ביסוד אבא, ואזר כף נכללין ביסוד
אבא גם כן, ונכנסו גם כן אל הועיר אנפין. וכבר ידעת, כי יסוד אבא מלבש גו
יסוד אבא, וידעת כי יסוד אבא הוא קצר, ויסוד אבא הוא עודף ויוצא לחוץ
לתוך וכל של הגוף דועיר אנפין, ומרדכי בחינת יסוד אבא, ואסתר בחינת יסוד
אבא, הינו במלכות היסוד אבא, ומרדכי היסוד אבא עצמו, וזה היה נקרא
מרדכי איש ימיני, שהוא יסוד אבא כנודע, שבו מתגלן זומשה וזסדים בפום
אמה. וביסוד זה יש בה בחינת יוסף ובנימין, ולהיות שמרדכי היה מבחינת
בנימין, לזה היה לו הצער הגדול הזה בנימין, כי בנימין בסוד שם ב"ן, מ"ב די"ן,

אֵלָא שְׂאִינוּ נִרְאָה בְּמִקְוָמוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהֵימִין מִזְוָפָהוּ. וּבְזוּיָנָהּ זֶה שֶׁל בְּנֵימִין שֶׁהוּא
שֶׁד"י, לְכֵן מֵרֶדְכִי הֵיחֻדִּי עוֹלָה שֶׁד"י:

מֵרֶדְכִי וְאַסְתֵּר

וְלִהְיוֹת שֶׁמֵּרֶדְכִי וְאַסְתֵּר הָיוּ מִבְּזוּיָנָת אֱלֹהֵי שְׁלֹשָׁה עָשָׂר תִּקְוֵי דִיקָנָא, וְאֵלֹהֵי שְׁלֹשָׁה
עָשָׂר תִּקְוֵי דִיקָנָא הֵם שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה הָיוּ"ת דְּשִׁמוּת ע"ב כְּמִנְיָן תִּתְקַל"ו, שֶׁכֵּן הוּא
מִנְיָן מֵרֶדְכִי וְאַסְתֵּר עִם הַכּוֹלָל, וּמֵרֶדְכִי מֵצֵד זִמְשָׁה זִסְדִּים, וְאַסְתֵּר מֵצֵד זִמְשָׁה
גְּבוּרֹת, וְלָזֶה הֵם כּוֹלָל בְּיָזוּד עָשָׂר הָיוּ"ת, וְזִמְשָׁה הָיוּ"ת שֶׁהֵם זִמְשָׁה זִסְדִּים,
כּוֹלָם בְּנִקְוֹד קָמִץ, וְהֵם עָשָׂרִים קָמִצִין, וְקָמִץ הוּא י"ו, ס"ה הִקְמִצִין שֶׁל הָעָשָׂרִים
אוֹתִיּוֹת, גִּימַטְרִיָּא שֶׁ"ר, וְזִמְשָׁה הָיוּ"ת עֲצָמָן גִּימַטְרִיָּא ק"ל, הָרִי הַכֹּל ת"ן, וְזֶה סוּד
י"י יִתֵּן הַטּוֹב (תְּהִלִּים פֶּה יג), רָצָה לֹאמֹר, שֶׁעִם זֶה הָיוּ"ת שֶׁהוּא בֹּעֵיר אֲנָפִין, כִּשֶּׁהוּא
מֵלֵא בֵּין הַמּוֹזָזִין, שֶׁהֵם בְּסוּד יוֹדִי"ן, בְּסוּד שְׁלֹשָׁה טָפִין, אֲזִי הוּא מְקַבֵּל ה"ס,
שֶׁהֵם זִמְשָׁה הָיוּ"ת הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל, עוֹלָם ת"ן, וְהֵם בְּזוּיָנָת טוֹב, שֶׁהוּא הַיִּסּוּד,
וְהֵינוּ שֶׁאֲמַר ה' יִתֵּן הַטּוֹב, וְטוֹב גִּימַטְרִיָּא י"ז, הֵינוּ הַיִּסּוּד:

הַחֲסָדִים הַמִּמְתְּקִין הַגְּבוּרֹת

וְזִמְשָׁה גְּבוּרֹת הֵם זִמְשָׁה הָיוּ"ת בְּנִקְוֹד אֱלֹהִים, גִּימַטְרִיָּא שֶׁ"ן, וְעִם זִמְשָׁה הָיוּ"ת
עֲצָמָן הָעוֹלָמִין ק"ל, עוֹלָה תִּלְכוּד, שֶׁהוּא מֵצֵד הַגְּבוּרֹת, אֲסוּר וְהֵתֵר, קָלִים
וְזִמְשָׁה יוֹדֵם וְשִׁנִּיהֶם יוֹדֵם הֵם זִמְשָׁה זִסְדִּים וְזִמְשָׁה גְּבוּרֹת, שֶׁהֵם ת"ן וְת"פ, וְשֶׁרֶשׁ
הַזִּסְדִּים שֶׁמִּמְתְּקִין הַזִּמְשָׁה גְּבוּרֹת, הַכֹּל עוֹלָה תִּתְקַל"ה, כְּמִנְיָן מֵרֶדְכִי וְאַסְתֵּר:

יִסּוּד אָבָא מְגַלָּה מַחְצִיו וְלִמְטָה

וּכְבָּר יְדַעְתָּ, שֶׁיִּסּוּד אָבָא מְגַלָּה מִזְוָצִיו וְלִמְטָה, לְכֵן תִּבְּת מְגַלָּה זִסְר י', שֶׁיִּסּוּד
אָבָא מְגַלָּה מִזְוָצִיו וְלִמְטָה, וְיִסּוּד אָבָא אוֹת י' שֶׁבְּשֵׁם הָיוּ"ת, מִתְּפַשֵּׁט עַד יִסּוּד
וְעֵיר אֲנָפִין, וְזֶה הַטָּעַם שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְפַּשֵּׁט הַמְּגַלָּה כְּאַגְרַת לְפָרְסוּמִי גִּיסָא, דְּהֵינוּ
נִצְּחוּ הוּד דִּיִּסּוּד אָבָא. וְלִהְיוֹת שְׁמִתְּפַשֵּׁטוֹת, רָצָה לֹאמֹר גְּלוּי הָאוּר הָזֶה דִּיִּסּוּד
אָבָא בֹּעֵיר אֲנָפִין. וּכְבָּר יְדַעְתָּ, שֶׁזֵּעִיר אֲנָפִין דִּיּוֹקָן סִפֵּר תוֹרָה עֲלִיּוֹנָה, לְכֵן צָרִיךְ
לְכַתֵּב הַמְּגַלָּה בְּשִׁירְטוּט וּבִתְגִין כְּסִפֵּר תוֹרָה. וּכְבָּר יְדַעְתָּ שֶׁטָּעָמִים וְנִקְדוֹת סוּד
ע"ב ס"ג, וְאֵינָם מִתְּגַלִּין בֹּעֵיר אֲנָפִין מִפְּנֵי רַבּוּי אוֹרָם שֶׁלֹּא יִגְרָמוּ זֶס וְשָׁלוֹם אִיּוֹה
שְׁבִירָה, וְלָזֶה מִתְּגַלָּה שֶׁם רַק מ"ה וּב"ן, סוּד תְּגִין וְאוֹתִיּוֹת. וְלִהְיוֹת שֶׁכֻּלָּם כְּלוּלִים
בִּיִּסּוּד אָבָא לְבַד, כִּי יִסּוּד אָבָא קָצֵר, וְלָזֶה אֵין צָרִיךְ רַק עֲמוּד אֲזוּד בְּמְגַלָּה,

דְּהִינּוּ זֹמִשָּׁה זֹסְדִים מִמִּתְקִין אֶת זֹמֶשׁ גְּבוּרוֹת וְנַעֲשִׂיו אֲזוּר:

נֶצַח הוֹד דִּיסוּד אָבָא, הֵם שְׁתֵּי לִוְחוֹת

וּכְבָּר יִדְעָתָ כִּי גַם שְׁאֲמִרָנוּ, הֵם נֶצְחוֹ הוֹד דִּיסוּד אָבָא, הֵם שְׁתֵּי לִוְחוֹת, מ"ס
שֶׁבְּלִוְחוֹת בִּגְס הָיוּ עֹמְדִין, כְּלוּמַר מִפְּתוּחָהּ בִּלְתִּי קוֹ סְתוּמָה, צוּרְתָהּ ז', וְס' הוּא
ס' שֶׁל גַּם, וְנֶצְחוֹ עֲנָף זֹסֶד, שְׁיֵשׁ בּוֹ ע"ב אֲרֻבָּעָה יוֹדִין, זֹמֶשׁ דְּבָרוֹת בְּלוּזוֹ יִמִּין,
וְיֵשׁ בּוֹ סוּד יו"ד דְּאָבָא שְׁרֵשׁ הַזֹּסְדִים, לָזֶה הֵמ' נַעֲשִׂה ז' דְּהִינּוּ זֹמִשִּׁים. וְלִהְיוֹת
שְׁיִשְׂרָאֵל זֹטָאוּ בִּיסוּד שְׁלָהֶם, וְלִקְחוֹ זְשִׁים זְכָרִיוֹת, וְזוּזוֹתָם הַמֶּלֶךְ הַעֲבִירוֹ
לְסִטְרָא אֲזוּרָא, הֵם שְׁבָעִים אֲמוֹת הַתְּלוּיָן בְּסִמָּא"ל, לָזֶה נִתְגַּלְגַּל עֲלֵיהֶם עֹן
הַבְּרִית בִּיָּין, בְּזִמְנֵן סְעוּדוֹת אֲזוּשְׁרוּשׁ, וְהִיָּין גִּימְטְרִיָּא שְׁבָעִים. וּכְבָּר נֹדַע מִזֶּה
שְׁאֲמִרוּ רַבּוּתֵינוּ וְזָכוּנוֹם לְבִרְכָּה, הֵבָא עַל הַגּוֹיָה כְּאִלּוּ הַשְׁתַּחֲוּוּת לַעֲבוּדָה זָרָה,
כִּי כְּשֹׁכֹרַע לַעֲבָרָה, כְּאִלּוּ כּוֹרַע לַעֲבוּדָה זָרָה, לָזֶה הַעֲרָכּוֹ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה שְׁנִיתָ,
כְּמִזֶּה שְׁכָתוּב קִימוֹ וְקִבְלוֹ הַיְּהוּדִים (אֶסְתֵּר ט' כו'), קִימוֹ מִזֶּה שְׁקִבְלוֹ כְּבָר, הִינּוּ סוּד
הַגַּס, סוּד שְׁתֵּי לִוְחוֹת, כְּמוֹ בִּימֵי מוֹשֶׁה, כֵּן בִּימֵי מֶרְדֳּכִי וְאַסְתֵּר נִתְּנוּ סוּד שְׁתֵּי
לִוְחוֹת:

עַל יְדֵי שְׁיִצָּא הָאוֹר הַזֶּה וְהָאִיר בְּרַבּוּי, יֵרֵד הַהָאָרָה עַד הָעֲשִׂיָּה, וְאֶלְמָלָא זֶה לֹא הָיָה
יָכוֹל לְהִנָּצֵל מִכְּלִיָּה חֵס וְשָׁלוֹם, מִפְּנֵי פָגַם הַיְּסוּד שְׁלָהֶם
וְהָיָה כְּבָר יִדְעָתָ עֲנָן הַדּוּרְמִיטָא, וּבִקְיָעוֹת יְסוּד אָבָא לִוְחוֹן מִיְסוּד רִחוּל, וְעַל יְדֵי
כֵּן שְׁיִצָּא הָאוֹר הַזֶּה וְהָאִירוּ בְּרַבּוּי בְּלִי כְּבוֹי, יֵרֵד הַהָאָרָה עַד הָעֲשִׂיָּה, וְאֶלְמָלָא
זֶה לֹא הָיָה יָכוֹל לְהִנָּצֵל מִכְּלִיָּה זֹס וְשָׁלוֹם, מִפְּנֵי פָגַם הַיְּסוּד שְׁלָהֶם:

הֵנָּה כְּבָר יִדְעָתָ, כִּי נֶצַח הוֹד דְּזַעִיר אֲנָפִין, מְאִירִין בָּהּ
וְהָיָה כְּבָר יִדְעָתָ, כִּי נֶצְחוֹ הוֹד דְּזַעִיר אֲנָפִין, מְאִירִין בָּהּ הַנֶּצְחוֹ בְּכָל קוֹ הַיְּמִין
שְׁלָהּ, בְּשִׁלְשׁ פָּרְקִין. וְכֵן הַהוּד אֶפִּילוּ שֶׁהוּא בְּאֲזוּר, הָיוּ שֵׁשׁ פָּרְקִין, וְנִמְצָא שְׁיֵשׁ
בָּהּ שֵׁשׁ אֲוֵרוֹת, וְהָיוּ שֵׁשׁ בְּנֵצְחוֹ הוֹד דְּזַעִיר אֲנָפִין, כִּי הַנֶּצְחוֹ הוֹד דְּזַעִיר
אֲנָפִין, הֵם בְּסוּד ווִין, הַנִּזְוֹלָקִים לָב', בְּסוּד א' א' דְּעִבְּאוֹת, כֹּזָה - א', הַמִּתְפַּשְׁטִין
בְּקוּוִין שְׁלָהּ, וְיֵשׁ בָּהֶן שְׁנֵי ווִין, גָּדֵד נֶצְחוֹ הוֹד. וְאוֹת ו' בִּיסוּד זַעִיר אֲנָפִין הַכּוֹלְלִים
בְּקוֹ הָאֲמִצָּעִי שְׁלָהּ, וְאוֹת ה' שְׁבִין ווִין, הוּא סוּד הַעֲטָרָה הַנִּשְׁפָּעֶת מִכָּלָם. גַּם יֵשׁ
בָּהּ ה' אֲוֵרוֹת שֶׁל שְׁמוֹת, שְׁכָל א' יֵשׁ בָּהֶן ג' הֵהִין, הֵה"ה, שֶׁהֵם בְּסוּד תְּפָאֶרֶת
נֶצְחוֹ הוֹד יְסוּד מְלָכוּת דְּזַעִיר אֲנָפִין, שֶׁהִיא הַעֲטָרָה שֶׁבְּכוֹלָם, וְלָזֶה בָּאָה בְּסוּד

שֶׁלֶשׁ הַהִי"ן כָּל עַם, כִּי הִשְׁפַּעְתָּן עַל יְדֵי הַנִּצּוֹז הוֹד יְסוֹד, וְכֹה אֵלּוּ הַשְּׁמוֹת רְמוּזִים בְּמַגֵּלָה כְּזֹכֶר לַעִיל:

וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁנִּכְנְסִין מוֹחִין דְּאָבָא וְאָמָא
וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁנִּכְנְסִין מוֹזִין דְּאָבָא וְאָמָא, נְשַׁלְמִים וְנַעֲשִׂין שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הַיּוֹ"ת, שֶׁלֶשׁ הַיּוֹ"ת בְּנִצּוֹז אָמָא, שֶׁלֶשׁ בַּהוֹד אָמָא, שֶׁלֶשׁ בִּיסוֹד אָמָא, וּבִיסוֹד אָבָא הוּא עוֹדֵף מִיְסוֹד אָמָא, וַיֵּשׁ לוֹ שֶׁלֶשׁ הַיּוֹ"ת בִּיסוֹדוֹ, יוֹתֵר מִיְסוֹד אָמָא, גִּימְטְרִיא מַגֵּלָה. וְלִפִּי שְׂאִין אֹרֶז מִתְפַּשֵּׁט בִּיסוֹדָהּ, אֵלָּא יוֹצֵא לוֹוִין, לְפִיכָךְ לֹא נִגְלָה בְּפֶרוּשׁ הַיּוֹת אֵלּוּ בְּמַגֵּלָה, גַּם יֵשׁ בָּהּ הָאָרֶה בְּדַעְתָּהּ, מִדַּעַת שֶׁבִּיסוֹד אָבָא, שֶׁלֶשׁ שְׁמוֹת אֵהו"ה. וּמִדַּעַת שֶׁבִּיסוֹד אָמָא, ד' שְׁמוֹת אֵהי"ה, וְכָל אֵלּוּ תִּמְצָאָם בְּמַגֵּלָה יוֹצֵאִין, כְּזֹכֶר לַעִיל בְּאֵר הַיֵּטִיב:

תתקל"ה

וְהִנֵּה כְּשִׁיוֹצֵא מִיְסוֹד אָבָא, מִתְפַּשֵּׁט בֵּין יִרְכּוּתֶיהָ, וְלִכֵּן אֵין הַיּוֹת עֲצָמִין נִכְתָּבִין בְּמַגֵּלָה בְּפֶרוּשׁ, רַק בְּרֵאשֵׁי תִבּוֹת וְסוּפֵי תִבּוֹת. וְצָרִיךְ אֲנִי לְפָרֵשׁ, שֶׁקּוֹדֵם שְׂאֵלּוּ הָאוֹרוֹת דְּאָבָא, נִכְנְסִין בְּרוֹזָל, הֵיוּ נִכְנְסִין תְּחוּלָה בְּלֵאָה, וְכִשְׁנִכְנְסִין בָּהּ עָשׂוּ שֶׁלֶשׁ הָאָרֶת בְּשִׁלְשָׁה פְּרָקִין, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה אֵהי"ה. וְגַם יֵשׁ בָּהּ שֶׁלֶשׁ אוֹרוֹת מִהַמוֹזִין כְּשֶׁהֵיוּ נִכְנְסִין תּוֹךְ הַזְעִיר אֲנָפִין, דְּהֵינּוּ, אֲזוֹד שֶׁל הָאָרֶה דִּיְסוֹד אָבָא לְאֲזוּרֵי לֵאָה, וְשְׁנַיִם מִתְפָּנִים דִּיְסוֹד אָבָא, שֶׁהֵם בְּפָנֵי הַזְעִיר אֲנָפִין, שֶׁהֵם בְּזוּצֵי הַתְּפֹאֶרֶת עֲלִיּוֹן אֲזוֹד הַכּוֹלֵל שְׁנֵיהֶן לֵאָה וְכֹהֵה, נִמְצָא שְׁנַיִם בְּלֵאָה שְׁמוֹנֶה הָאָרֶת, אַרְבַּע הַיּוֹ"ת דַּע"ב, מִשְׁלָבִים עִם אַרְבַּע קס"א, וְשְׁנַיִם כּוֹלָלִים שֶׁל הַיּוֹ"ת אֵהי"ה, וְאֲזוֹד הַכּוֹלֵל אֶת כּוֹלָם, ס"ה גִּימְטְרִיא תתקל"ה, כְּמִנְיָן בְּרֵדְכִי וְאַסְתֵּר:

שְׁלֹשָׁה שְׁלֹבִים בְּמִלּוּאָם

וְאוֹתִיּוֹת שְׁלֹשָׁה אֵהי"ה פְּשׁוּטִים גִּימְטְרִיא ס"ג, וְשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת שֶׁל שֶׁלֶשׁ הַיּוֹ"ת הֵם ע"ה, וְאֲזוֹד כּוֹלֵל שֶׁל הַיּוֹ"ת, וְאֲזוֹד כּוֹלֵל שֶׁל אֵהי"ה, הָרִי ע"ו. וּבְאֵל"ף בִּי"ת שֶׁל א"ל ב"ם, הֵם ה"ן, גִּימְטְרִיא הֶמֶן. וְהַשְּׁלֹשָׁה שְׁלֹבִים בְּמִלּוּאָם, שֶׁל שֶׁלֶשׁ הַיּוֹ"ת וְאֵהי"ה, גִּימְטְרִיא תרצ"ט, וְשִׁלְשָׁה פְּעָמִים שֶׁל הַיּוֹ"ת וְאֵהי"ה, גִּימְטְרִיא קמ"א, (רְצָה לומר פְּשׁוּטִים) וְהֶמֶן גִּימְטְרִיא צ"ה, ס"ה תרצ"ט וְקמ"א וְצ"ה, גִּימְטְרִיא בְּרֵדְכִי וְאַסְתֵּר, שֶׁהֵם תתקל"ה:

מֶרְדֵּכִי שֶׁהוּא מֶרָא דְכִיָּא
וְהִנֵּה לִפְנֵיהֶ, אִיךְ בְּלֹאָה נִתְּהוּ בָּהּ הַמּוּזוֹן, אֲכָל הֵם דֶּרֶךְ הָעֲבָרָה, וְלֹאָה מֶרְדֵּכִי
שֶׁהוּא מֶרָא דְכִיָּא, עוֹבֵר מִלֹּאָה לְרוּזָל:

הַמֶּשֶׁךְ הָאוֹרוֹת בְּלֹאָה
וְצֵא"ל, שֶׁהָאֶרֶץ שֶׁאֲמַרְנוּ דֶּרֶךְ כָּלָל, הִרְיָנִי מִפָּרֶשׁ דֶּרֶךְ פֶּרֶט, שֶׁהָאֶרֶץ הַיּוֹצֵא
מִיִּסּוּד אֲבָא, בָּא לִיִּסּוּד פָּנִים דְּזַעִיר אֲנָפִין, וּבִהָאֶרֶץ הַיּוֹצֵאת מִצֵּד הָאֲזוּזִין נִגְדָּה פָּנֵי
לֹאָה, הֵם בְּסוּד שְׁנֵי אֱהִי"ה פְּשׁוּטִים, וְהָאוֹר שֶׁבִּנְתִּים דְּהִינּוּ מִהַכְּלִי עֲצָמוֹ, רָצָה
לְיֹמֵר מִיִּסּוּד אֲבָא שֶׁהוּא בְּסוּד הַיּוֹי"ה, וּכְשֶׁמִּסְתַּלְקֶת הָאֶרֶץ זוֹ, נִשְׁאָר זַעִיר אֲנָפִין
בְּסוּד דּוּרְמִיטָא, גִּימָטְרִיָּא מֶרְדֵּכִי כְּנֹכַח לְעִיל, כִּי מֶרְדֵּכִי הִנָּכְס בְּלֹאָה, וְעוֹשֶׂה
אֵלּוֹ הַשְּׁתֵּי הָאֲרוֹת בְּלֹאָה פַּעַם שְׁנִית, וַיֵּשׁ בָּהּ אַרְבַּע הָאֲרוֹת אַרְבַּעַת אֱהִי"ה, וְכֵן
יֵשׁ בָּהּ בְּמִגְלַת אַרְבַּעַת אֱהִי"ה רְמוּזִין, וְהַיּוֹי"ה דְּכָלִי יִסּוּד אֲבָא נִסְתַּלַּק בְּלֹאָה
שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּשִׁלְשָׁה קוּוּיִן, וְכָל קוּ יֵשׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִין, הֵם תַּשְׁעַ הַיּוֹי"ה, וְשְׁלֹשׁ
הַיּוֹי"ה דְּרִישָׁא זַיְוֹרְתָא, דְּהִינּוּ רִישָׁא דְּלֹא אֲתִידַע, נִמְצָא שֶׁהֵם שְׁתֵּים עָשָׂר
הַיּוֹי"ה, הַרְמוּזִין בְּמִגְלַת הַזֹּאת, שֶׁהֵם בְּמִלּוֹי ע"ב, גִּימָטְרִיָּא תַתִּס"ד, וְאַרְבַּע אֱהִי"ה
פְּשׁוּטִים גִּימָטְרִיָּא פ"ד, ס"ה גִּימָטְרִיָּא תַתְקַמ"ז, (וְעַם עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת גִּימָטְרִיָּא תַתְקַנ"ז)
הֵם גִּימָטְרִיָּא מֶרְדֵּכִי אֶסְתֵּר, וְהַשְּׁלֹשָׁה עֶשֶׂר יִתְרִים שֶׁמֶרְדֵּכִי וְאֶסְתֵּר לֹא הָיוּ
אֲכָל תַתְקַמ"ה, (צ"ל תַתְקַל"ה) תִּסְרִי מִהֵם נִגְדָּה ט' אוֹתִיּוֹתֵיהֶם וְשְׁתֵּי תַבּוֹת מֶרְדֵּכִי
אֶסְתֵּר וְשְׁתֵּי כּוֹלָלִים, לְפִי שְׁאִין לָהֶם עֲמִידָה בְּלֹאָה, תַּכַּף יוֹרְדָת בְּרוּזָל, וְלִכְּן
זָסְרוּ מִהֵם הַשְּׁלֹשָׁה עֶשֶׂר כְּנֹכַח לְעִיל, וְכַבֵּר יִדְעָת תַּכַּף כְּשֶׁנִּכְנָסִין הַמּוּזוֹן
בְּלֹאָה בְּדַעַת שְׁלֹה, וְלִהְיוֹת שְׂרֵשׁ כָּל הַדַּעַת כְּנֹכַח, נַעֲשֶׂה בּוֹ שְׁלֹשָׁה שִׁמוֹת
אֱהִי"ה בְּמִלּוֹאֵן יו"ה, א, ס"ה גִּימָטְרִיָּא תַמ"ב, (סְפָרִים אֲזוּרִים, אִהו"ה, דְּהִינּוּ קִס"ג קַמ"ג קַל"ו
גִּימָטְרִיָּא תַמ"ב, עַד כָּאֵן לְשׁוֹן הָרַב):

אֵלֶּה הַמִּצּוֹת

מִהֵנּוּ בָּרִים: כְּתִיב אֵלֶּה הַמִּצּוֹת (ויקרא פרק כו לד), שְׁאִין גִּבִּיא רִשָּׁא לְזוֹדֶשׁ, מִהֵיכָן
סְמִכּוֹ לְמִגְלַת אֶסְתֵּר, מִדְּכְתִיב כְּתוּב זֹאת וְכָרוֹן בְּסִפָּר (שְׁמוֹת יז יא), בִּי"ת סְמ"ך
פ"א רי"ש. וְעוֹד בְּסִפָּר, בְּמִסְפָּר קָטָן זו"י, וְאַרְבַּעַת אוֹתִיּוֹתֵיו גִּימָטְרִיָּא אֵל"ף

קמ"ה, והיגו גימטריא מגלת אסתר עם כולל. עוד מרדכי היהודי גימטריא שד"י,
ברוך מרדכי היהודי, גימטריא ישראל עם הכולל:

כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו
כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו (אסתר פרק א' ד'), גימטריא אלה בגדי
כהן גדול, מכנסים כתנת מצנפת ואבנט וזשן ואפוד ומעיל, והוא מסכם עם
המדרש:

שואל

Saul, numerically " Agag, king of Amalek. This is the secret of
the seed of Haman that wasn't killed by King Saul.

שואל, גימטריא אג"ג מלך עמלק, זה לעמות זה. מרדכי בתוספת י' וכולל,
גימטריא ג' פעמים המן, וכשבקש לבולעו ולהשוותו, לקחו הוי"ה הפוכה, ובסופי
תבות זה איגו שיה לי (אסתר פרק ה' יג). ואסתר שבקשה גאולה, לוקחה
לעצמה הוי"ה יש"ר, ראשי תבות יבא המלך והמן היום (אסתר ה' ד'). ומלכא שלם
כד הוא דאין לטב את בגיו, דאין לביש את עושקיהם, לפיכך ארבע תבות אלו,
שהם ראשי תבות הוי"ה יש"ר, גימטריא ר"ע, על שם יגמר גא רע רשעים
(תהילים פרק ז' י):

המן העץ

ואותו הוי"ה יש"ר, נתפשטה בסופי תבות בשעת מעשה, ונתאמצו בשם י"ה
עטרה לראשה, על שם כי בוי"ה ה' צור עולמים. וזה סוד, כי ראה כי כלתה
אליו הרעה (אסתר פרק ז' ז), סופי תבות י"ה יהו"ה. ועוד נתאמצה במלואה
הוי"ה, באומרו מאת המלך, ראשי תבות מ"ה במלוי השם הראשון, דאין
האתון מתלבשין בקליפות לאבנעה לון. עוד המן העץ (בראשית ג' יא), גימטריא
עשר הוי"ת ס"ר, אכן ס"ר המות, שכלם מסכימין במפלת המן ובגיו, והיגו המן
מן התורה מנין וכו', אכן ס"ר מר המות, שכלם נתלו בבגיון, לכן מיתתו היתה
בסיף:

שבע ועשרים ומאה מדינות - מאה מדינות ביבשה, ועשרים ושבע בים
עוד, שבע ועשרים ומאה מדינות הנה לאזשורוש (אסתר פרק א' א'), הנה מ"ס
על הארץ (אסתר פרק י' א'), פירוש מאה מדינות ביבשה, והשאר וא"י הם

גִּימְטְרִיָּא כ"ז הֵי. מוֹזָה אֲמוּזָה אֶת זָכַר עֲמֻלָּה (שְׁמוֹת פָּרָק י"ד), מ"ם בְּשִׁנְיָהּ
 נוֹטְרִיקוֹן מִיתָה. זו"ה גִּימְטְרִיָּא שְׁלֵשָׁה עָשָׂר, אוּז"ה גִּימְטְרִיָּא אַרְבָּעָה עָשָׂר. מִכָּאן
 סְמִכָה אֶסְתֵּר לְשֵׁאוֹל מֵאֵת הַמֶּלֶךְ, שְׁיוֹם י"ד יִהְיֶה גַם כֵּן יוֹם הַקְּהֵלָה בְּשׁוֹשָׁן. עַד
 כָּאן מִהוֹזְבָּרִים):

יחזקאל

תִּלְתָּא אֵינוֹן, עֶבֶד שְׁפֹזָה אֲמָה, כִּי אֲמָה בְּכוֹרֶסְיָא בְּבִרְיָאָה. וְזַעִיר אֲנָפִין וְעֶבֶד
 בְּמִטָּ"ט בִּיצִירָה, וּמַלְכוּת וְשְׁפֹזָה בְּעִשְׂיָה. פִּירוּשׁ, כִּי כָל זֶה בְּנוֹקְבָא דְזַעִיר אֲנָפִין,
 פִּירוּשׁ, כִּי אֲזוּר הַבְּמִיעוּט, נִסְתָּרָה בְּכוֹרֶסְיָא, וְלֹא נִסְתָּרָה רַק בְּמַלְכוּת שְׁפָה,
 וְהַמַּלְכוּת שְׁפָה עַדִּין רֹאשֵׁה מַגְלָה, דְּהֵינֵנוּ כְּתֵר שְׁבַמְלָכוֹת שְׁפָה, וְהוּא בְּאֲצִילוֹת
 שְׁפָה לְבִרְיָאָה, וְהוּא עֲתִיק בְּבִרְיָאָה, וְאֲמָה מְקַנְנָא בָּהּ. וְאֲבָא דְלֹא פָסִיק, כָּלוּל
 בָּהּ. וְנִשְׁאֵר כְּתֵר שְׁפָה מַגְלָה, כְּדִפְרִשְׁתִּי. דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם, וְהֵינֵנוּ בְּרִיָּאָה, וְזֶהוּ
 שְׁפָה יוֹזְקָא לְבִרְיָאָה שְׁבִיצִירָה, דְּהֵינֵנוּ דְּמוֹת כְּסָא וְלֹא כְּסָא, וְכֵן דְּמוֹת
 מִרְאָה, וְלֹא מִרְאָה הֵינֵנוּ מַלְכוּת שְׁפָה, שְׁהִיא דְּמוֹת וְאָדָם הֵינֵנוּ תַּפְאֶרֶת, וְזֶה סוּד
 אֶסְתֵּר שְׁנִסְתָּרָה בְּכֶסֶּא:

שבע הנערות הראויות לתת לה

Seven maids of Esther were the aspect of Malchut of Malchut to protect Esther from connecting to the Klipah. Esther didn't have intimacy with the King. When he wanted her, a female demon in the shape of Esther replaced her.

ושבע נערות הראויות לתת לה)

(2) ספר אסתר פרק ב

(ט) וְהִיטָב, הֵם שְׁבַע עוֹלָמוֹת, דְּהֵינֵנוּ שְׁבַע בְּזוּיָנוֹת הַמַּלְכוּת שְׁבַמְלָכוֹת שְׁפָה,
 שְׁהֵם הַנִּסְתָּרוֹת לְגַמְרִי, דְּהֵינֵנוּ רַק שְׁלֹשׁ רֹאשׁוֹנוֹת שְׁפָהם קֶצֶת מַגְלָה, וְהַקְּלִיפָה
 נִגְדַּל הַבְּרִיָּאָה, שְׁלֹא תִתְעַרֵּב בְּאֲצִילוֹת, דְּלֹא יָכִיל לְאֶתְעַרְבָּא. וּבְזוּיָנוֹת אֲזוּשׁוּרוּשׁ
 הוּא דוֹכְרָא שְׁבַקְלִיפָה, שְׁהִיא לֹא אֲזוּיָה כְּנִגְדּוֹ, וְעַל כֵּן זֶה לֹא הִיא מִשְׁמֵשׁ בָּהּ
 מִמֶּשֶׁ, כְּמִאֲמַר רַבּוּתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבָרְכָה שְׂדֵה נְזִדְמָן לֹא כְּדְמוּת אֶסְתֵּר, דְּהֵינֵנוּ
 מַלְכוּת נּוֹקְבָא דְּקְלִיפָה נִגְדָה:

כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה הוּא בְּרִיָּאָה

וְאֲנִכִּי הַסֵּתֵר אֶסְתֵּר פְּנֵי בְּיוֹם הַהוּא (דְּבָרִים לֹא יוֹז), הֵינֵנוּ בִּינָה, וְלִכְּן אֵין נִסְתָּר אֶלָּא
 בְּבִינָה. וּבְיוֹם הַהוּא, שְׁיִיר גַּמִּי בְּבִינָה, שְׁהִיא נִעְלָמָה נִגְדַּל בִּינָה, וּבְיוֹם הַהוּא

הַסֵּתֶר אֶסְתֵּיר פָּנִי וּמִצְאוּהוּ וְכוּ, הִינּוּ הַקְּלִיפּוֹת אֲשֶׁר כְּגִגְדָה הִיא בְּבְרִיאָהּ. וְכוּס
 עַל בְּרָכָה הוּא בְּרִיאָהּ. דְּכוּס גִּימָטְרִיָּא הַכֶּסֶּא, וַיֵּן גִּימָטְרִיָּא דִּין זֹמֶשׁ גְּבוּרוֹת
 שִׁבָּה, מִתְּלַבְּשׁוֹת בְּבְרִיאָהּ. וְגַם זֹמֶשׁ זֹסְדִים הַנְּשֻׁפָּעִים מִזְעִיר אֲנָפִין, שֶׁהֵם הָיוּ
 עִם נְפָרְדִים וְנִבְרָרִים, וּבִינָה שֶׁבְּבְרִיאָהּ מִשְׁפִּיעַ זֹמֶשׁ גְּבוּרוֹת לְעוֹלָם הָעֲשִׂיָּה,
 וְתַפְאֶרֶת מִיִּצְיָרָה שֶׁבְּבְרִיאָהּ מִשְׁפִּיעַ זֹמֶשׁ זֹסְדִים לְעוֹלָם יִצְיָרָה וְהוּא כִּי תַפְאֶרֶת
 מִקֶּנֶן בִּיִּצְיָרָה בְּמוֹט"ט:

אֶסְתֵּר גִּימָטְרִיָּא שׁוֹשְׁנָה

אֶסְתֵּר גִּימָטְרִיָּא שׁוֹשְׁנָה, גַּם אֶסְתֵּר גִּימָטְרִיָּא תַרַע"א פּוֹזוֹת י', וְהוּא סוּד נִקְוָדָה
 עֲצָמָה פְּנִימִית הַמְּסַתֶּתֶרֶת, וְזֶה סוּד י' עַל אֲדָנִי, כִּי אֲדָנִי בְּמִלּוּאוֹ גִּימָטְרִיָּא
 תַרַע"א. אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוֹם לְבָרְכָה אֶסְתֵּר יִרְקָרֶקֶת הִיָּתָה, כּוֹנֵנָה – שִׁישְׁרָאֵל
 קוֹדֶשׁ, וְעוֹזֵין אָמֵן, מִקְּבָלִין הָאָרֶה מִשְׁנֵי [שְׁמוֹת] א"ל, א' מִזְעִיר אֲנָפִין, וְא' מִזְעִיר
 אֲנָפִין, שֶׁהוּא מִי אֵל כְּמוֹהָ וְכוּ, כִּי אֵל דְּאֶרִיף אֲנָפִין, מִאִיר לְזֶעִיר אֲנָפִין, וְאִז
 הַזְעִיר אֲנָפִין מִאִיר לְזֶקֶבָא פָּנִים בְּפָנִים, לְפִי שֶׁא"ל הוּא בְּפָנִים, וְהָאָרֶה הוּא
 בְּפָנִים, וּשְׁנֵי א"ל בְּמִלּוּאָן גִּימָטְרִיָּא ש"ע, וְהָאָרֶה הַנִּזְכָּרֶת לְעִיל הִיא תְּלוּיָהּ בַּעֲנִיָּת
 אָמֵן, לְכֵן אָמַר דָּוִד מֶלֶךְ פְּנִיָּהֶם קָלוֹן (תְּהִלִּים פֶּג יז), סוֹפִי תְּבוּתָה אָמֵן, דְּמִאֲזוּר שְׁכֵלָה
 הָאִירוּ בְּאָמֵן בְּשְׁנֵי אֵל דְּאָבָא וְאָמָא וְדִזְעִיר אֲנָפִין, מֶלֶךְ פְּנִיָּהֶם קָלוֹן, שְׁכֵלָה רָצוּ
 לְקַבֵּל מִא"ל אוֹתִיּוֹת מֶלֶךְ פְּנִיָּהֶם הָעוֹלָה קַפ"ה, יִהְיֶה לָהֶם קָלוֹן, גַּם כֵּן גִּימָטְרִיָּא
 קַפ"ה עִם הַכּוֹלָל. וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמָהּ, רָצָה לִזְמֹר שֶׁהוּא הַזֵּי"ה אֲדָנִי, שֶׁעוֹלָמִין אָמֵן.

אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה כְּשֶׁלְבָשָׁה בְּגָדֵי מַלְכוּת

וְהִנֵּה אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה כְּשֶׁלְבָשָׁה בְּגָדֵי מַלְכוּת, וּבָאָה לְדַבֵּר לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, שֶׁנִּזְכָּנְסָה
 לְבָתֵּי עֲבוּדָה וְרָה מְקוֹם הַקְּלִיפּוֹת, הוֹסֵר הָאָרֶת הָאֶרֶץ אֲנָפִין, וְלֹא נִשְׁאָר בָּהּ רַק
 הָאָרֶת זְעִיר אֲנָפִין, לְכֵן הִיָּתָה יִרְקָרֶקֶת, שֶׁלֹּא הָיָה לָהּ רַק הָאָרֶת זְעִיר אֲנָפִין,
 שֶׁאִם לֹא הִיָּתָה לָהּ אֶפְסִילוֹ הָאָרֶת זְעִיר אֲנָפִין, הִיָּתָה שִׁזְזוּרָה לֹא יִרְקָרֶקֶת, לְכֵן
 אָמְרָה אֵלֵי אֵלֵי לְמָה עֲזַבְתָּנִי (תְּהִלִּים כב ב'), שֶׁא"ל אֲזוּר דְּאֶרִיף אֲנָפִין הוּא
 מְסַתֵּלֶק, לְמָה עֲזַבְתָּנִי הוּא א"ל דְּאֶרִיף אֲנָפִין, כִּי א"ל דְּאֶרִיף אֲנָפִין צָרִיף
 לְהַשְׁפִּיעַ אֵל א"ל דִּזְעִיר אֲנָפִין, וּמִשָּׁם לְזֶקֶבָא. וְאֵף עַל פִּי שֶׁזְעִיר אֲנָפִין מִשְׁפִּיעַ
 בָּהּ, כִּינּוֹן שֶׁאִינוֹ נִמְשָׁךְ לָהּ אֹרֶךְ מַעֲצָמוֹ וְלֹא מִא"ל דְּאֶרִיף אֲנָפִין, הֵיוּ כְּאִלוֹ
 הִיא נִעְזָבֶת מִשְׁנִיָּהֶם, לְפִיכָךְ עֲזַבְתָּנִי לְשׁוֹן יִזְוִיד, אֵף עַל פִּי שֶׁנִּזְכָּנְסָה מִלֵּת אֵלֵי
 אֵלֵי, וְהִיא אוֹמֶרֶת לְזֶעִיר אֲנָפִין שֶׁעֲזַב אוֹתָהּ מִהָאָרֶת אֵל עֲלִיָּין, וְהִבֵּן יִרְקָרֶקֶת

הִיטָהּ.

סוד מַרְדְּכִי וְאַסְתֵּר לְהַרְבֵּי רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ
סוד מַרְדְּכִי וְאַסְתֵּר לְהַרְבֵּי רַבֵּי זַוְיִים וַיִּטָּאֵל זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ: כְּתִיב וְאַלֶּהָ הַמְּלָכִים
אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְץ אֲדוּם (בראשית לו כד). בְּכָל מָקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר וְאַלֶּהָ, מוֹסִיף עַל
הָרֵאשׁוֹנִים. אֲמֵנָם בְּעוֹלָם הַנִּקְדּוֹת, כֶּתֶר זִכְמוֹת בִּינָה לֹא נִשְׁבְּרוּ, וְגַם הַמּוֹזִינִן
דְּזַעִיר אֲנָפִין לֹא נִשְׁבְּרוּ, אֲכָל נִשְׁאָרוֹ בְּמִעֵי דְּבִינָה. אִם כֵּן יִפְרֹשׁ אֶלֶּה – א'
בְּזִכְמוֹת, ל' בִּינָה, ה' דַּעַת, שֶׁהִיא בְּמָקוֹם כֶּתֶר בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהִוא זִמְשֵׁה זִסְדִּים
כּוֹלֵל זִמְשֵׁ גְבוּרוֹת. וְזֶהוּ פִירוּשׁ וְאַלֶּהָ, שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ נִקְדּוֹת כֶּתֶר זִכְמוֹת בִּינָה, וְגַם
כֶּתֶר זִכְמוֹת בִּינָה דְּזַעִיר אֲנָפִין זֹסֵף עַל הָרֵאשׁוֹנִים, מָלְכוּ וְלֹא נִשְׁבְּרוּ. אֲבָל
הַיּוֹצֵאִין מֵאֲשֶׁר שֶׁהִוא בִּינָה, שִׁיף לֹבֵר בָּהּ וַיִּמְלֹךְ וַיָּבִית, מִפְּנֵי שֶׁהִוא בְּאַרְץ
אֲדוּם, אֶתֶר דְּכָל דִּינִין מִתְעַרְיִן תַּמּוֹן:

אֶלֶּה בְּנֵי

וְכְתִיב אֶלֶּה בְּנֵי שַׁעִיר הַזָּהָרִי (בראשית לו כ), אֶלֶּה פָּסַל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים פִּירוּשׁ
שַׁעִיר – שְׁנוֹתָן מִה"ד לְמוֹדֵת שִׁיעוֹר, שֶׁלֹּא יִתְפַּשְׁטוּ בִּיּוֹתֵר, וְזֶהוּ פּוֹסֵל, מִלְּשׁוֹן
וַיִּפְסַל לְזוֹזוֹת (עֵיין הַכְּתָב וְהַקְּבֵלָה שְׁמוֹת כ' ד'):

הַזָּהָרִי

הַזָּהָרִי – בְּזוֹינָת אֱלֹהִים, הִינּוּ דִינִין, (הַגָּ"ה, נִרְאָה לִי, כִּי זָרִי גִימְטְרִיא אֱלֹהִים בְּרַבּוּעַ, ר'.
וְעַם זו"י אוֹתִיּוֹת פְּשׁוּטָ וּמְלָא, הָרִי זָרִי):

אֲבָרְהָם אָבִינוּ מִדַּת הַחֶסֶד מֵאָבָא

וְזוֹדַע כִּי אֲבָרְהָם אָבִינוּ מִדַּת הַחֶסֶד מֵאָבָא, וּמִתְזַכֵּל יָמָיו הָיָה הָעוֹלָם נִמְשָׁךְ עַל
כִּי הַדִּינִין, וְכִשְׂרָאֲתָה שְׂרָה שֶׁהִיא מִבְּזוֹינָת אָבָא, וּבִתְזַכֵּלָה שֶׁהִיא בְּאֲבָרְהָם דִּינִין,
רָצָה לְמוֹתָקָם עַל יְדֵי הָגֵר, שֶׁהִיא תְּכַלֵּם בְּעֶצְמוֹת לְהַרְזוּיָקָם מִגְּבוּל אֲבָרְהָם,
קָדָם לִידַת יִצְחָק. וְכֵן הַגָּ"ר גִּימְטְרִיא יִצְחָק:

הָגֵר

וְהַפְּוִנָה – כִּי הַגָּ"ר שֶׁהִוא הָאֲב"ר מֵאֲבָרְהָם, מִמִּתַּק מ', שֶׁהִיא הֵם' סְתוּמָה, קָדָם
שֶׁנַּעֲשֶׂה כָלִי, בְּסוּד ם' שֶׁל אֲבָרְהָם. כִּי כִשְׂהִיָה נְכָלָל בָּהּ, הִיא מִבְּזוֹינָת אֲבָר,
וְהִוא מִבְּזוֹינָת ם' וְכִשְׁלֹקְזוֹת הַגָּ"ר נְכָלָל בּוֹ, הִנֵּה הִוא בְּזוֹינָת גָּ"ר, וְהִיא מִבְּזוֹינָת

ה', ואזר שנתמתק האבר שהוא ג"ר, עם הה' של אברהם שעשתה כלי, עלתה
הה' ונמתק, להורות שהוא עתה ה' על מ', פירוש הה' במונתקת במ' וזהו בה'
זוסדים:

בראשית

וכן בבראשית צרופו אב"ר שיי"ת, שהאבר הוא י' קטנה, והיא בזוינת האצילות
כלה המקפת, והנה האצילות זמנין נכלל בשית, וזמנין נכלל בארבע. וכתוב
ותקשר על ידו שני (בראשית לו כז), א"ת ידו אלא יו"ד, לאמר זה יצא ראשונה,
ז"ה גימטריא י"ב, כי א' ראשונה לאותיות צורת יו"ד, וי' יש לה שלש עוקצין, ועם
י' הם י"ג, ורמז גודו אילנא וקצצו ענפיה, וכשנתגלה א' מקצץ הזויצונים. וכן זה
גימטריא י"ב, והכולל שהיא א' ועירא, זה במלוי זי"ן ה"י, ועם זמנין אותיות
שלהם, גימטריא אלהים עם הכולל. והנה אלהים ברבוע ובמלוא, גימטריא
אל"ף, הרי אלף ששעשית מן זה יו"ד, ותקשר על ידו השני, וקשירת הזוטא הוא
צורת י' בזוסד, (ספרים אזורים: צורת מ') בזוינת האצילות שמקפת ה"ד, נקודה
בהיכליה לאברהם, שהוא ממתק הגבורות כולם, ומפני זה היה אברהם מגיר
אנשים ושרה נשים. וכשנתעברה הגר בראשונה, כונה שרה להקל מעצמה
הדין, ונתנה עיניה בעוברתה, כדכתיב ותקל גבירתה בעיניה (בראשית טז ד),
שהקל בעיניה, שעל ידה הזמינה תקלה לאותו עובר והפילה, ועל דרך ונשא
השעיר עליו (ויקרא טז ט), והקל על ידי זה הדין משרה. ועל אברהם אמרו
רבותינו זכרונם לברכה כתפוז בעצי היער וכו' (שיר השירים ב' ב'), כי הוא במתיק
העולם בזוסדים, הנקראים בנים ובני בנים, והוא מתוור בניהם וכוללם. ועל
שרה נאמר (שיר השירים ב' ב') כשושנה בין הזוזנים שהם הקליפות, כן רעיתי בין
הפזות, הם זמנין גבורות הקדושות כוללתן שרה, פירוש, אלהים בידין
גימטריא ש', וברבוע ר', וה' אותיות אלהים הוא ה', והם זמנין גבורות:

אסתר המלכה קבלה משרה אמנו כל כחה

Esther received her power from Sarah the matriarch

והנה שרה זינתה קכ"ז שנה, נגד ק"ך צרופי אלהים ויש קצוות דיעיר אנפין
שהם באמא, ולכן אמרו במדרש מה ראתה אסתר למלך על קכ"ז מדינות,
פירוש, מה הארת גדולה היתה לה כ"כ, למשול עליהם. עוד מלת ראתה היא
הארת, ויהיה מה הארת אסתר, כי הוקשה לו שהרי שם אלהים אינה בונה רק

ק"ך בָּתִּים בְּלִבָּד, אִם כֵּן אֵיךְ מוֹשְׁלֶת עַל ז' יְתִירִים. וְהַשֵּׁיב מִפְּנֵי שְׂמִיכָבֶלֶת מִן שָׂרָה אֲמָה, וְקִבְּלָה כָּל כּוֹזָה: מַלְכוּת הִיא אֶסְתֵּר

וְלָזֶה מַלְכוּת הִיא אֶסְתֵּר, גַּם כֵּן יֵשׁ לָהּ אֲדָנָי בְּרַבּוּעַ קכ"ו, (סְפָרִים אֲזוּרִים: וְאֲמָה שָׂרָה) יוֹרֵד עִמָּה שִׁלָּא יִנְקוּ מִמֶּנָּה הַזִּיזוֹנִים, וּכְשִׁינְרֵדֶת לְמוֹטָה מִתְּפִשִּׁטָּה בְּנִקְדָּה עֲשִׂירִית שִׁבְעָה לְאֲזוּשִׁירוּשׁ, שֶׁהוּא בְּרֹאשׁ הַקְּלִיפּוֹת, לַעֲשׂוֹת זְעִיר אֲנָפִין כְּדִלְקָמִין, וַיִּדּוּעַ בְּשִׁעָה שִׁישְׂרָאֵל סָבָא בָּא לְהִתְפַּשֵּׁט בְּתַבּוּנָה, קוֹדֵם הִתְלַבְּשִׁיתָה, נוֹתֵן בִּינָה שֶׁבּוּ בְּנִצּוֹז תַּבּוּנָה, וְזוֹכְמָה תַּבּוּנָה בְּהוֹד יִשְׂרָאֵל סָבָא, אִם כֵּן יִסּוּד שֶׁהוּא לְעוֹלָם הַמְּכַרִּיעַ, כְּשֶׁהוּא עֹתָה דְּבָר זוֹדֵשׁ בְּהוֹד יִשְׂרָאֵל סָבָא מְכַרִּיעַ בְּנִתִּים, וּמַעֲיָאוֹת הַכְּרָעָה הֵהוּא, בְּזוּיַת רוּזוֹ מִשָּׁה, מֵאֲזוּר דְּאֲבָא וּמִפְּנִים אֲבָא, שֶׁהוּא קַפ"ד קס"א. וְגַם כֵּן יִסּוּד אֲבָא מְכַרִּיעַ כָּף, וְיוֹצֵא מִשָּׁם רוּזוֹ אֶהְרֵן, שְׂמִיכָבֶלֶת אֲבָא וְאִימָא לְמַעְלָה, מֵהָאֶרֶת עֲטָרַת אֲבָא, תוֹךְ יִסּוּד אֲבָא:

קִין וְהָבֵל

The name Esther came from the Torah from the verse in Deuteronomy 31:18

וּמִכָּאן תִּלְמִיד, מֵהֵיכָן רָצָה קִין לְתַאֲוֵמָתוֹ שֶׁל הָבֵל, וְלָמָּה לֹא הִיָּתָה הוֹנָנָת לוֹ, כִּי הוּא כְּעֵין נָשִׁים הַמְּסוֹלָלוֹת. אֲמָנָם כְּשֶׁנִּכְנָס יִשְׂרָאֵל סָבָא תוֹךְ תַּבּוּנָה, וַיִּסּוּד שְׁלֹו תוֹךְ יִסּוּד תַּבּוּנָה, יֵצְאֶת אֶסְתֵּר. לָכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָם לְבִרְכַּת אֶסְתֵּר מִן הַתּוֹרָה מִנֵּין, שֶׁהוּא יִסּוּד אֲבָא, מִפְּסוּק הַסֵּתֵר אֶסְתִּיר (דְּבָרִים לֹא יוֹז), שֶׁיִּסּוּד אֲבָא מִסֵּתֵר תוֹךְ יִסּוּד אֲבָא, שֶׁהִיא עֲצָמוֹת בְּסֵתֵר הַמְּדִרְגָּה, וּכְשִׁינְצָא אֹרֶן נְזוּלָקָה לְכָאן וּלְכָאן, כִּפֹּל וְאָמַר הַסֵּתֵר אֶסְתִּיר:

וְלָמָּה נִקְרְאָת הַדָּסָה, מִפְּנֵי שִׁיּוּשְׁבֶת בֵּין הַדָּסִים חֹסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת דְּזַעִיר אֲנָפִין
Esther was called Hadasah, a name that comes from the root of 'Myrtal', הדס, that represent the central column. Esther was between Chessed and Gevurah of Zeir Anpin.

וְלָמָּה נִקְרְאָת הַדָּסָה מִפְּנֵי שִׁיּוּשְׁבֶת בֵּין הַדָּסִים וְזוֹסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת דְּזַעִיר אֲנָפִין, בֵּין זוּדוּי, שִׁשָּׁם יִסּוּד יִשְׂרָאֵל סָבָא וַיִּסּוּד תַּבּוּנָה, וְשָׁם הָאֹרֶן בְּתוֹכָם, וְהָאֹרֶן סְתוּם, וְהוּא שְׁתֵּי הָיוּ"ת וְשְׁלִישׁ עוֹלָה שְׁשִׁים, וּמִפְּנֵי זֶה אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁשְׁלִישׁ הָיוּ"ת זוֹ שְׂבוּנָה, כִּי מִדָּה טוֹבָה מְרֻבָּה, וְלָכֵן הַשְּׁנֵי שְׁלִישִׁים הַמְּגֻלִּים מְרֻבִּים מִסְתַּבְּבִים,

והם שְׂמוּנָה עֲשֶׂרֶת. וכתוב דורי נִסֵּעַ וְנִגְלָה (ישעיה לז יב), פְּרוּשׁ דּוֹרִי, מִלְשׁוֹן האִיר, מִלְשׁוֹן וְדָר וְסוּזֶרֶת (אסתר א ו), מֵאִי זִיהוּ, פְּרוּשׁ מִקְבֵּץ מִן בּוֹזִינֶת ז' וס' וע', כִּי ז' הוּא יְסוֹד, הַכּוֹלֵל זִמְשָׁה זִסְדִּים בְּכָלֹת י'. וְשִׁנֵּי זִסְדִּים וְשְׁלִישׁ מְכֻסָּה, זז"ג וְשְׁלִישׁ תַּפְאֶרֶת, וְהֵם סְתוּמִים וּמְכֻסִּים, וְעוֹלָיִן ס', וְכֵן ס' סְתוּמָה, וְאֵין לָהּ פְּתִיחוּת כָּלֵל. וְאִזְזֵר כָּף יֵשׁ בָּהּ שְׁנֵי זִסְדִּים שֶׁל נִצּוֹז הוֹד, וְשִׁנֵּי שְׁלִישֵׁי תַּפְאֶרֶת, הֵם ב"ן וי"ז, גִּימָטְרִיָּא שְׁבַעִים, וְזֶה וְנִסֵּעַ וְנִגְלָה, שְׁאוֹר נִגְלָה בְּלִי כְּסוּי. וְסִימְנָה כִּי עֵין בְּעֵין (ישעיה נב ז). וְזֶה סוֹד וַיִּקְרַע מִרְדְּכִי אֶת בְּגָדָיו (אסתר ד' א), לְהוֹרוֹת עַל הַתַּפְשֻׁטוֹת הַתַּפְשֻׁטוֹת זִמְשָׁה זִסְדִּים הַיּוֹצֵאֵין מִיְסוֹד אָבָא, מוֹדָתוֹ שֶׁל מִרְדְּכִי, הֵינּוּ יְסוֹד יִשְׂרָאֵל סָבָא. וְלִכֵּן צָרִיךְ לְפֶשֶׁט הַמִּגְלָה בְּשַׁעֲת הַקְּרִיָּאָה, לְהוֹרוֹת עַל הַתַּפְשֻׁטוֹת הַזִּסְדִּים. וּפְרִשׁ כְּאֵהֶל רַעִי (ישעיה לז יב), כִּי בְּרִדָּת נִצּוֹז הוֹד יְסוֹד דְּתַבּוּנָה בּוֹעִיר אֲנָפִין, תּוֹזֶלֶת נִכְנָסִין לְזוּכְמָה בִּינָה דַּעַת שְׁלֹו, אִזְזֵר כָּף יִרְדּוּ לְזוּרְעוֹת וְגוֹף, וְאִזְזֵר כָּף לְנִצּוֹז הוֹד יְסוֹד שְׁכֻמוֹתָם, וְהַעֲלִיזִים מִזִּיזוֹן עָרְשָׁם לְמַעְלָה, וְתַאֲוֹתָם לְהַתַּפְשֻׁט לְמַטָּה, לִכֵּן נַעֲשֶׂה שְׁנֵי זִסְדִּים וְשְׁלִישׁ מְכֻסִּים, כְּאֵהֶל וְסָכָה שֶׁלֹא יִרְדּוּ הָאוֹר הַרְבֵּה. אֲמֵנָם בְּעֻלְתּוֹ, הוּא עוֹלָה לְמָקוֹם שָׁרְשׁוֹ, וּבּוֹקֵעַ, לִכֵּן צָרִיךְ דְּפָנוֹת הַסָּכָה הַמְּגִיעַ לְסָכָה מִמַּטָּה לְמַעְלָה, בְּאֵין מְגִיעָה, אֲבָל הַסָּכָה רְמוֹז לְסָכָה שְׁלֵמָה, לְאִמָּא שְׁמִכְסָה לְזַעִיר אֲנָפִין עַד שְׁלִישׁ תַּפְאֶרֶת, וּבּוֹזְעוֹת הָאוֹר שֶׁלֹא יִתְגַּלֵּה בְּיוֹתֵר, רַק בְּעֵינֵי צִלְתּוֹ מִרְבֵּה מִזְמַנָּה, וְכוּכְבִּים גְּרָאִים מִתּוֹכָהּ שִׁירָאָה מִלְּמַעְלָה אֲשֶׁר קָצְתּוֹ לֹא יִהְיֶה סְתוּם לְגַמְרִי זִס וְשְׁלֹוֹם:

וְנִחְזוֹר לְעֵנִין מִלֵּת הַדָּסָה

וְנִחְזוֹר לְעֵנִין מִלֵּת הַדָּסָה, כִּי ה' תַּבּוּנָה, ד' מְלָכוֹת ס' שְׁנֵי זִסְדִּים וְשְׁלִישׁ מוֹעִיר אֲנָפִין הַמְכֻסִּים בּוֹ כְּנֹזֵךְ לְעֵיל, ה' רְזוּל, שְׁלִיָּתָהּ הַיּוֹצֵאת מִבֵּין רַגְלֶיהָ. וּמִרְדְּכִי הִיא מִיְסוֹד יִשְׂרָאֵל סָבָא, לְקוֹז אֶסְתֵּר בֵּת דּוֹדוֹ, רָצָה לֹאמַר בֵּת אָבָא, אִזְזִיו שֶׁל יִשְׂרָאֵל סָבָא, שְׁאֶסְתֵּר בֵּת עֲטֶרֶת אָבָא תוֹף הַתַּבּוּנָה כְּנֹזֵךְ לְעֵיל. וְאִזְזִיו שְׁלִישׁ הִיא בְּקִלְפָה, לְעַמַּת זַעִיר אֲנָפִין, וְזֶה זז"ש ר"ש, ר' אֱלֹהִים בְּרַבּוּעַ, וּבְמִלּוֹי בְּיֹדֵי"ן גִּימָטְרִיָּא ש', הָרִי ר"ש זז"ש, רָצָה לֹאמַר שֶׁהִיא זז"ש וְכוּאֵב בְּרַאשׁוֹ, כְּדֹאֲמַרִּין שֶׁהַגְּבוּרוֹת שֶׁהֵם ר"ש כְּאִמּוֹר, וְהוּא הִיא מִתַּפְאֶר בָּהֶם בּוֹזוּן בְּשִׁבְעָה תַּקּוּנִים נִגְדֵּי זַעִיר אֲנָפִין, זוֹר, כְּרֶפֶס, וְתַכְלֵת, בּוּץ, וְאַרְגָּמָן, כֶּסֶף, וְשֵׁשׁ. וְשִׁבְעַת דְּנוֹקְבָא שֶׁהֵם מִטּוֹת, וְאֵלוֹ הֵן – זָהָב, וְכֶסֶף, רִצְפָת, בַּהֲט, וְשֵׁשׁ, וְדָר, וְסוּזֶרֶת. כִּי יֵשׁ רִצְפָת שֶׁהִיא נִקְוָדָה עֲצָמָה, דְּלִית לָהּ מַגְרָמָה כָּלּוּם, וְהוּא תַּקּוּנִים הַנִּכְלָלִין בָּהּ.

וַיֵּין מִלְכוּת רַב (אסתר א' ז'), לְהַפֵּךְ כָּל הַתְּקוּנִים לְגְבוּרָה:

וְהַשְׁתִּיָּה כֶּדֶת אֵין אָנֹס

וְהַשְׁתִּיָּה כֶּדֶת אֵין אָנֹס (אסתר א' ז'), וְהַשְׁתִּיָּה כֶּדֶת דְּגָמָה לְקַדְשָׁהּ, כְּקוֹף בְּפָנֵי אָדָם, וְזֶהוּ כֶּדֶת, ד"ת הוּא ב' פְּעָמִים ע"ב ק"ל, שֶׁהֵם ז"ג, ה' הַיּוֹי"ת לְכָל א', הָרִי שְׁנֵי פְעָמִים ק"ל. וַיֵּשׁ בָּהּ ע"ב בְּזוּסָד כְּזוּדָע, וַיֵּין בְּגְבוּרָה, שֶׁגָּם הוּא ע"ב, וְגָרְמוֹ בְּגְבוּרָה שֶׁגָּם הוּא ע"ב, בְּסוּד בֵּינָן שְׁנֵי שְׁנֵיהֶם מִסְעוּדָתוֹ, כַּעֲיֵן דּוֹר הַמְדָּבָר שְׁאֶכְלוּ וְשָׁתוּ לְפָנֵי הָעֵגֶל. אֵין אָנֹס, גִּימָטְרִיָּא אִי"ק, דְּהֵינּוּ אֶל"ף, שְׁמֹנֶה עָשָׂר מִתְּקוּ הַגְּבוּרוֹת:

וַשְׁתִּי בְּקִלְפָּה לְעֻמַּת רָחֵל, וְזֶרֶשׁ לְעֻמַּת לֵאָה

Queen Vashti was the Klipah aspect against Rachel and Zeresh was against Lea.

Haman was the tenth after Agag, King of Amalek and was very arrogant with his wealth. He offered 10,000 units of money to draw all levels of judgment as in the 400 men of Esau and 10 champions of Esau. At the end they were all caught and hanged on the Tree to sweeten the judgments.

גַּם וַשְׁתִּי בְּקִלְפָּה לְעֻמַּת רָחֵל, וְזֶרֶשׁ לְעֻמַּת לֵאָה, לְכֵן הָמָן אֶתְרַבְּרַב בְּכָבוֹד עָשִׂרוּ וְרַב בְּנָיו, שֶׁהִיא עֲשִׂירֵי לֶאֱגָג, לְכֵן רָצָה לִיתֵן עֲשָׂרֹת אֲלָפִים כֶּסֶף כָּסֶף, לְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו כָּל עֲשָׂרָה, וְשִׁיחֵיו גְּבוּרוֹת. כֶּסֶף כָּסֶף, גִּימָטְרִיָּא אַרְבַּע מֵאוֹת, בְּסוּד אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ שֶׁל עָשׂו, וּכְנִגְדּוֹ בְּצִקְלָג גְּמִלְטוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת. וְהַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא הַשֵּׁיב, הַכֶּסֶף נִתּוֹן לָהּ, שֶׁעֲשָׂרֹת אֲלָפִים וְעֲשָׂרֹת בְּנָיו אֲלוּפֵי עָשׂו, יִהְיוּ עַל עֵץ גְּבוּהַ זֹמֵשִׁים, כְּמִנְיָן ל"ר. וְתַפְסוּ עֲשָׂרָה, כּוֹלָם בְּסוּד אֲלָפִין לְיִשְׂרָאֵל, לְהַבְתִּיק הַגְּבוּרוֹת כּוֹלָם:

מִצָּוָה לְשָׁתוֹת יַיִן בְּפוּרִים, כִּי רַבּוּי הַחֲסָדִים דָּאֲבָא, מִמַּתִּיק הַיַּיִן

Mordechai was from the root of Moses and Haman was not able to harm him so he went after the entire nation.

The Chassadim of Chokmah sweetens the wine and we need to

mediate on the seven Y ם in name of the world of Atzilut
(Chokmah) and B'riah (Binah) - יוד-הי-ויו-הי-יוד-הי-ויו-הי-יוד

והנה המן מושיף כוזו ממ"ן דמנצפ"ך, שהם ב' גבורות עליונים דיסוד אבא מצד
אזורים, כי מהפנים היה מושיף המן לישראל. ומרדכי היה משורש משה,
ולשלוז יד במרדכי לבדו לא היה יכול, לכן בקש לדון אזור הרב, וכתוב ביה
כי נפל תפול לפניו (אסתר ו' יג), כנגד הכלל והפרט, ובא העס על ידי אסתר,
שהיא מיסוד תבונה, ולכן מצוה לשנות יין בפורים, כי רבוי הווסדים דאבא,
ממתיק היין. ומה שיכון בשתייתו, להמשיך היין משבעה יודין דע"ב ס"ג, ישראל
סבא ותבונה, לא ישתכר אלא יתבסס עד דלא ידע, כי במקום יין המשמר
בענביו, לא ירעו ולא ישויתו בכל הר קדשי (ישעיה יא ט), ולכן כי שוטיה רבה
לר' זירא, בעי רוזמי ואתסי, גמי זוריק שקיא, לביטל דינא של גיהנם:

אל גנת אגוז ירדתי

דרוש לבורנו הרב רבי זלמן ויטאל זכרוננו לברכה, וגם הוא מדבר בענין פגומות
הלבנה. דע, כי שם הוי"ה, ב' אותיות ראשונות, הם אבא ואימא. ו, זעיר אנפין.
ה', נוקבא. והד' אותיות עצמן, הם גגד ד' עולמות - אצילות, בריאה, יצירה,
עשיה. וכנגדו יש ד' קליפות, כי גם זה לעומת זה וכו'. ועל זה נאמר, אל גנת אגוז
ירדתי (שיר השירים ו' יא), כי באגוז יש תזולה קליפה עבה ומרה כלענה, ואזוריה
קליפה שנית קשה מאד, ואזור כף בפנים יש קליפה אזורת, שפסיק הבאכל.
רצה לומר - שהרי אגוז מתזלק לארבעה זולקים, גגד ארבע אותיות השם,
וקליפה זו השלישית, מפסקת בין אלו הארבעה זולקים של אגוז, ולא שמסתלקת
אותה מכל וכל, אלא שנכנסת ביניהן, וקליפה זו גגד עמלק, ועל זה אמרו
רבותינו זכרונם לברכה, אין השם שלם עד שיכרת זרעו של עמלק. ומלבד אלו
השלישית, יש על האכל עצמה קליפה דקה, וכשאוכל האגוז מתיבש, גם
קליפה זו נאכלת, מה שאין כן בתזולה, שאז עם היותה דקה, היא מרה. ועל זה
נאמר (יחזקאל א' ד) ומתוכם כעין זש"מ"ל וכו', וזש"מל גימטריא מלבד"ש, ועוד
אמרו רבותינו זכרונם לברכה פועמים זושות פועמים במכלות, שלפועמים קליפה
זו נאכלת, ופועמים אינה נאכלת. וכן האדם, אם ירצה בקל יתקן וממתק
הקליפה מה שאין כן באזורים:

וּכְנָגַד אֵלָיו הָאֲרֻבָּעָה, הֵם אֲרֻבָּעָה אָבוֹת נְזִיקִין, וְכו' וּכְנָגַד אֵלָיו הָאֲרֻבָּעָה, הֵם אֲרֻבָּעָה אָבוֹת נְזִיקִין, וְאֲרֻבָּעַ יְדִיעוֹת הַטְּמֵאָה, וְאֲרֻבָּע מִראוֹת נְגָעִים, שְׁנַיִם שֶׁהֵן אֲרֻבָּע, כְּנָגַד אָדוֹם וַיִּשְׁמַעְאֵל, ע"ז אָכָה כָּפִי אֶל כָּפִי כִידוּעַ, וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוּם לְבָרְכָה תְּרִי מַלְכִי תְּרִי פֶלְכִי, שֶׁהֵם אֲרֻבָּעָה מַלְכִים, שֶׁהֵם שְׁנֵי מַלְכֵי הַשְּׂרָשִׁית, אָדוֹם וַיִּשְׁמַעְאֵל, כָּל אֲזוּד כָּלוּל מִשְׁנֵיהֶן כְּנָזָר. וְלִטְעַם הַנֹּזֶכֶר לְעֵיל, צִוָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל עַמְּלֶק זְכוֹר וְכו' (דְּבָרִים כה יז). וְהִנֵּה לְשֹׂאוֹל הַמֶּלֶךְ, צִוָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַכְרִית זֶרְעוֹ שֶׁל עַמְּלֶק, וְהוּא הָבִיא עִמּוֹ מֶלֶךְ אֲגָג זִוִּי. וְכִשְׁבָּא שְׂמוּאֵל, אָמַר לְאֲגָג כְּאֲשֶׁר שִׁכַּלְתָּ נָשִׁים זֹרָבָה, כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוּם לְבָרְכָה כִּי בָלִילָה הָיָה הַבִּיאָו לּוֹ שִׁפּוֹזָה אֲזוּת בְּבֵית הָאֲסוּרִים וְנִתְעַבְּרָה הַיִּמְנּוֹ, וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ הַמֶּן, וְלָכֵן עִם הַיּוֹתָנוּ הוֹרֵג אֲגָג, אָמַר כְּאֲשֶׁר שִׁכַּלְתָּ וְכו', כֵּן תִּשְׁכַּל לְשׁוֹן עֲתִיד, עַל זֶרְעוֹ הַנִּשְׁאָר מִמֶּנּוּ, וְאָמַר בְּנָשִׁים, עַל יְדֵי נָשִׁים, שֶׁעַל יְדֵי אֶסְתֵּר נַעֲשֶׂה הַנֵּס:

אֲרוֹמְמָה ה' כִּי דְלִיתָנִי וְתִדַּע, כִּי תִזְכָּלָה אֲזוּזֵי הָאוֹיְבִים, הוּא בְּשַׁעַר הַמִּדְרָגָה תִּזְכָּלָה, שֶׁעַר הָעֲשִׂירִי, כִּי מִשֵּׁם נִכְסֵסִין לְמֶלֶךְ. וְהִנֵּה הַמַּלְכוּת, הִיא מִדְרָגָה אֲזוּזָה מַעֲשֶׂרָה, וְהִיא ה' שְׁבָשִׁים, וְנִקְרָא דָל"ת לְכַמְתָּ טַעְמִים כְּנֹדָע. וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד, אֲרוֹמְמָה ה' כִּי דְלִיתָנִי (תְּהִלִּים ל' ב'), וְנֹדָע שֶׁהוּא מִן הַנִּזְקָבָא, הוּא דָלָת וְשַׁעַר. גַּם שֵׁם אֲדָנִי בְּנִזְקָבָא, בְּמַלְכוּי גִּימַטְרִיא תִרַע"א, שֶׁהִיא דָלָת, לָכֵן אָמַר דָּוִד, שֶׁעִם הַיּוֹתָנוּ מִהַדְלָת, אֲשֶׁר שֵׁם מִבְּקָשִׁים אוֹיְבָיו לָבוֹא לְאֲזוּז, עִם כָּל זֶה לֹא שְׂמִינָה אוֹיְבֵי לִי. לָכֵן מִדָּה כְּנָגַד מִדָּה, גַּם אֲנִי אֲרוֹמְמָה, וְזֶהוּ אֲרוֹמְמָה כִּי דְלִיתָנִי, רָצָה לֹאמַר כִּי עִם הַיּוֹת שְׁאֵנִי מִדְלָת, לֹא שְׂמִינָה וְכו'. כִּי שְׁתֵּי אוֹתִיוֹת י"ה לֹא מִתְפָּרְשִׁין, אֲבָל ו"ה כָּפִי מַעֲשֶׂה בְּנֵי אָדָם, וְלִפְעָמִים מִתְפָּרְשִׁין. וְהִנֵּה כְּשֶׁזֹּרֵם הָעוֹן, מִתְפָּרֵשׁ ה' בֵּין ו', עַל זֶה נֶאֱמַר נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם בְּתוֹכָהּ יִשְׂרָאֵל (עֲמוֹס ה' ב'), רָצָה לֹאמַר לְקוֹם מֵאֵלֶיהָ, אֲבָל תִּקּוֹם עַל יְדֵי אֲזוּר, עַל יְדֵי ו', רָצָה לֹאמַר עַל יְדֵי שִׁיּוּרָה לְמִטָּה, וּמַעֲלָה אוֹתָהּ:

שְׁבַע יְפוֹל צַדִּיק וְקָם שְׁבַע יְפוֹל צַדִּיק וְקָם (מִשְׁלֵי כד טז), פִּירוּשׁ – כִּי הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַיְסוּד, הוּא ו', הוּא מַלְכוּת הַשְּׁבַע, אִם כֵּן פִּירוּשׁ שְׁבַע יְפוֹל צַדִּיק וְקָם, רָצָה לֹאמַר צַדִּיק

שהוא יסוד, נופל במלכות שהוא שבע, אין צריך אזור להקימו, אף הוא קם
בעצמו:

ואמר על אסתר ותלבש אסתר מלכות, רצה לומר שנתלבש אסתר במלכות בית דוד
והבין הרשע, בעון שלא הרג שאול את האגג, היה קם זוס ושלום לכלות
שונאיהן של ישראל, בימי מרדכי ואסתר שהוא מורעו, לכן היה מרדכי
משתדל בענין, ואמר על אסתר ותלבש אסתר מלכות (אסתר ה' א'), רצה לומר
שנתלבש אסתר במלכות בית דוד. ובה נצולו ישראל, שקדם דוד והתפלל על
זה, וזהו למען ימרח כבוד ביום, ולא ידם בלילה, על דרך אלהי אקרא יומם,
ולכן ה' אלהי לעולם אודך:

סוד ארוממה
ונלע"ד, שהוא ארוממה, רצה לומר לרובם ולהעלות ה' לו, ואז לא יוכלו
האויבים לאוזו, כי יורד יסוד דכורא ומעלה אותה, באפן שבהתנוברות ה' עם ו',
אין הקליפות יכולין להתאוזו בהם ככל:

המגלה נקראת ביום ובלילה

The Megila is read at night and day to elevate Malchut to
Netzach, Hod and Yessod where the other sode can not hold.

לכן המגלה נקרא ספר ומגלה, ספר נגד ו', ומגלה נגד ה'. וזסד ודין, יומם ובלילה,
לכן נקראת ביום ובלילה. ובה תעלה המלכות הנזכרת לעיל, לנצח הוד יסוד
בנודע, שאז אין הזויצונים יכולין להתאוזו:

יהודית ואסתר, חנכה ופורים, נצח הוד
ודע, כי אותיות א"ב, הם אותיות הזכר, ואזור כף כל"ם, אותיות מלך, וזה מזה
שמו ומה שם בנז, פירוש - כי שני פעמים מ"ה, זימטריא מלך. ואותיות ז"ס הם
נוקבא, נגד יהודית ואסתר, וזנכה ופורים, נצח הוד. וכנגדן שתי רצועות
דתפילין, אונות ארוכה השמאלית שפנגד הוד, היא נופלת, לכן נאמר סומך ה'
לכל הנופלים (תהלים קמה יד), שהם נצח הוד, שהם ז"ס, הם סומכין את הנופלים.
וידוע כי שלשה אזורונות שבשמירת תפלה, הם נצח הוד יסוד, לכן בנזנכה
ופורים, אנו אומרים על הנסים בהודאה, שהוא כנגד ההוד, לכן אמרו בלשון

גַּם, לְכֵן הַמֶּן הָרִשָּׁע עֲשֵׂה עֵץ גְּבוּהָ נ' אִמָּה, בַּעֲצַת וְרֵשׁ אִשְׁתּוֹ, כִּי זֶה לַעֲמֹת זֶה וְכוּ'. וְנִהְרָגָה וְשִׁתִּי תִזְזָלָה, כִּדִּי שִׁתְרָם הַמַּלְכוּת לְאַסְתֵּר:

וְנוֹחַ בַּחֲמֻשָּׁה עֶשְׂרֵי בּו'
וְהִנֵּה מֵאֲבָרָהֶם עַד שְׁלֹמֹה, הָיוּ ט"ו מְלָכִים, וְהִנֵּה הַלְבָנָה בְּמִלּוּאָהּ, וּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּכֹפֶה, וְדָוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה הִי"ד, וְדָוִד גִּימְטְרִיָּא י"ד, וְשִׁפְףָּ דְּמִיִּים בְּיָדוֹ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר בִּי"ד הָרָגוּ בְּשׁוֹנְאֵיהֶן, וּבִט"ו גָּזְזוּ כֻּלָּם, שֶׁהוּא שְׁלֹמֹה:

וְהַשָּׁמֶשׁ יֵצֵא לְמִזְרַח דְּכוּרָא, וְהַלְבָנָה מִמַּעַרְב
וְהַשָּׁמֶשׁ יֵצֵא לְמִזְרָחוֹ דְּכוּרָא, וְהַלְבָנָה מִמַּעַרְב, וְהַשָּׁמֶשׁ אֵינָה מִשְׁנָה הַלּוּכָה, וְהַלְבָנָה מִשְׁנָה, כִּי הִיא מִתְזַדְּשֶׁת, הִנֵּנוּ זֹדֵשׁ, וּבִתְזֻזָּה גְּרָאִית בְּמַעַרְב, וְאֶזְרָא כֶּף מִתְקַרְבֵּת לְמִזְרָחוֹ מֵעַט מֵעַט עַד ט"ו יָמִים. וְעַל זֶה נֶאֱמַר, יֵשׁ דֶּרֶךְ יֵשׁר לִפְנֵי אִישׁ וְאֶזְרִיתָה דְּרָכֵי מוֹת (מִשְׁלֵי יד יב), דְּהִנֵּנוּ הַשָּׁמֶשׁ שֶׁהוּא הָאִישׁ, הַהוּלָךְ תְּמִיד בְּדֶרֶךְ יֵשׁר, כִּי לְעוֹלָם יוֹצֵא מִמִּזְרָחוֹ, וְלְעוֹלָם הוּא מֵאִיר בְּאַפֵּן אֶזְרָא. וְאֶזְרִיתָה שֶׁהִיא הַלְבָנָה הַהוּלָכֶת לְאֶזְרוֹר שֶׁהִיא מִשְׁנָה הַלּוּכָה, וְהֵם דְּרָכֵי מִלְשׁוֹן רַבִּים, וְהֵם דְּרָכֵי מוֹת, שֶׁאֶזְרָא כֶּף נִשְׁאַרֶת בְּלִי אֹר, וְזֶהוּ וַיִּלָּךְ לְאֶזְרוֹר וְלֹא לִפְנֵים, וְזֶהוּ אֶזְרוֹר וְקָדָם צִרְתָּנִי (תְּהִלִּים קל"ט ה):

הַלְבָנָה מְקַבֶּלֶת אֹרָה מִהַשָּׁמֶשׁ שֶׁמֵּאִיר בָּהּ
וְהִנֵּה כִּכָּר יִדְעָתָה, כִּי הַלְבָנָה מְקַבֶּלֶת אֹרָה מִהַשָּׁמֶשׁ שֶׁמֵּאִיר בָּהּ, וְכִפִּי מֹה שֶׁתִּתְקַרֵּב לְמַעַרְב, מִתְזַדְּשֶׁת אֹרָה. וְכִשְׁהִיא מִבֹּשֶׁת בְּתִזְזִילָת הַלִּילָה בְּמַעַרְב, מִקּוֹם בִּיאַת הַשָּׁמֶשׁ, מִתְזַדְּשֶׁת לְצִמְרִי, כִּי הַשָּׁמֶשׁ בְּגִלְגָּל הָרַבִּיעִי, וְהִיא בְּגִלְגָּל הָרִאשׁוֹן. וּבִהְיוֹתָה מִבֹּשֶׁת נִגְדָה הַשָּׁמֶשׁ, כָּל הָאֹר בְּאֶזְרוֹרִים, וְאֵין בָּהּ שׁוּם אֹר בְּפָנִים כָּלִל, כִּי מֵאֶזְרוֹרִים הִיא מֵאִירָה לָנוּ, לְכֵן אִזּוּ יוֹנְקִים הַזִּיצוֹנִים, וְזֶהוּ גָזְזוּ אֶזְרוֹר (יִשְׁעִיָּה א' ד'), וְיוֹנְקִים הַזִּיצוֹנִים מֵהָאֶזְרוֹרִים, כִּי מֵהַפְּנִים אֵין יְכוּלִין כְּנוֹדָע:

מִתְחַלֶּת הָאֹר לְהָאִיר בְּפָנֶיהָ
וְהִנֵּה כִשְׁמִתְזַדְּשֶׁת הַלְבָנָה לְהַפְרֵד מֵעַט מֵעַט מִמַּעַרְב, אִזּוּ מִתְזַדְּשֶׁת הָאֹר לְהָאִיר בְּפָנֶיהָ, עַד בִּט"ו יָמִים, יוֹצֵאת מִמִּזְרָחוֹ אִזּוּ הַשָּׁמֶשׁ אֶל עֶבֶר פְּנֵיהָ מִכָּל וְכָל, וְאֵין לָהּ אֹר בְּאֶזְרוֹרִים כָּלִל:

הַלְבָנָה נִקְרָאת סֵהַר, וְנִקְרָאת יָרֵחַ, וְנִקְרָאת לְבָנָה

וידע, כי הלכבנה נקראת סהר, ונקראת ירוח, ונקראת לבנה, וגם השמש יש לה שלש שמות כנגדם, שהוא - זורס, וזמה, שמש. והלכבנה בתזזלת וזדושה, נקראת סהר, כי אין לה אור בפנים, אלא מעט מזעיר, כי הלכבנה נוקבא מכ' עליונה, וידוע כי עם היות ה' נוקבא, אינה דין גמור כנזכר, והוא שם אלהים, רצה לומר הפנים שלו. ובהיות השמש כולל משם י"ה וזכמה ובינה, נאמר כי שמש ומגן ה' אלהים (תהלים פד יב) רצה לומר - נקרא בשם הוי"ה מאבא, ואלהים מאמא, וה' אזורנה הוא שם אדני. ובתזזלת וזדושה יונקת מאזורים דאלהים, גימטריא ר', וס"ה אדני, גימטריא סהר. וכשאין בפניה אור כלל, היא סהר, כי לזה יוסף הצדיק שהיה ראוי להוליד י"ב שבטים מבזוינת מלכות, ובעבור שהוציא י' טפין מי' צפרני ידיו, שנאמר ויפזו זרועי ידיו (בראשית מט כד), נאסר בבית הסהר י' שנים, ולא הוליד אלא ב', מנשה ואפרים. ואפילו אלו, לפי שאמר לשיר המשקים כי אם זכרתני (בראשית מ' יד), נתעכב עוד ב' שנים בבית הסהר. וזהו מנשה, לשון שכחה:

ובכל לילה ולילה הולך ומתרבה האור שבפניה, עד ט"ו יום באפן כשהיא זושוכה מכל וכל היא סהר, וכשהיא בתזזלת להאיר נקראת סהר כנזכר לעיל, ובכל לילה ולילה הולך ומתרבה האור שבפניה, עד ט"ו יום, שהוא מלאה, והם באזורים דאלהים ט"ו אותיות, נגד ט"ו יום. גם אותיות אלהים מלא י"ה, שהיא מלאה מן י"ה, שהוא גימטריא ט"ו. ובט"ו ואילך, היא זוזרת לזשור. וזה סוד שנאמר על יצחק ותכהן עיניו מראות (בראשית כ"א):

שלשה קנים

כי אברהם זוסד עלאה, כי יש זוסד עליון, וזוסד עולם, וזוסדי דוד. וזוסד עליון, בזכמה. וזוסד עולם, בזוסד, כי הנזקבא נקרא עולם כנודע. וזוסדי דוד, בנצח הוד, והם תרי פלגי גופא, נקרא זוסדי לשון רבים. וכנגדן - כהן גדול, בזכמה. סגן, בזוסד. כהן הדיוט, בנצח. ואברהם לקח הכהונה ממלכי צדק, שהיה כהן לאל עליון, והוא שם בן נח. כי ג' בני נח, הם ג' קוין, שהם זוסד גבורה תפארת, זוסד שם, גבורה זום, תפארת יפת. וכן בצד שמאל, ליום המשוררים בבניה, שהוא אומר שירה בפה, שהם ג'ר, ובנגן ביד גבורה, וכנור בהוד. (ספרים אחרים: ושוער ברגלים בהוד):

קריעת ים סוף

והנה מאברהם יצא ישמעאל, ומיצחק יצא עשו, שהם בקליפות דין ורזמים, כי זה לעומת זה וכו', והם לבנה וזומה שבקליפות, מלשון אף וזומה. ובקריעת ים סוף כתיב, והמים להם זומה (שמות יד כב), ואמרו רבותינו זכרונם לברכה מה אלו עובדי עבודה זרה וכו'. ובזומה היה רוצה קליפות מצרים לשלוט על ישראל, כי מצרים בני זום מצד הגבורה, ולכן הבן האזוד בני פושי שזזור, והשני מצרים הם מעט יותר לבנים, והוא מצד דין שבקליפות זומה. והשם יתברך עושה מהמים זומה במקום זומה, וזומל על ישראל:

אין מברכין על הלבנה עד שתתמלא פגימתה

ונזוזור לענין, כי ביצחק כתיב ותכהן עיניו מראות (בראשית כו א), כי אזור הוקנה, בדרך שהלבנה אזור ט"ו ימים אזורנים, ואמרו רבותינו זכרונם לברכה אין מברכין על הלבנה עד שתתמלא פגימתה. והענין, כי בבריאת העולם נבראים השני מאורות שוין, וקטרגה הלבנה וכו', ולפיסה אמר הצדיקים יקראו על שמה. והענין, שיש שלש ראשונות ויש קצות ונוקבא מתנות היסוד, ובבריאת העולם היו שניהם שוין, והיו בשש קצות, כבנים שהם בין דרועי אמא, וקטרגה שהיתה רוצה לעלות בשלש ראשונות, ונתמעטה מדה כנגד מדה וירדה למטה, והיו לכי ומעטי את עצמה, כי כל הרוצה להתלבש בגאון נופל, ואם יתקן עצמו פראוי, יעלה. וכן אמר השם יתברך ללבנה שהצדיקים יקראו על שמה וכו', רצה לומר שתעלה לשלש ראשונות, לאותו מקום שהיה רצונה בתזוזה, ואז יקראו על שם של עכשו, שהיא נקראת מאור הקטן. וזה סוד צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם, שהיא מתעלה יותר מהשמש. וזה שנאמר והיה אור הלבנה כאור הזומה וכו' (ישעיה ל כו), רצה לומר שאור הלבנה שיהיה שבעתים במה שהוא עתה, ואור הלבנה יהיה כאור הזומה, והיו שוין בזדושה, וזה לימות המשיח, ואז שניהם שוין במקדם קטרוגה. אף מה שכתבנו, הוא לעתיד לבא, הוא צדיקים יושבים, ותהיה היא עטרה על ראשם:

בתחלת חדושה נקרא סהר

ונזוזור לענין, כי בתזוזה חדושה נקרא סהר, והיא אות ה'. ודע, כי העולם מצד צפון פרוץ בלי מוויצה, ואין שם ישוב, כי אות ה' יש לה שלש מוויצות לבד, ובמקומה הפרוץ כנגד צפון, בהיותה ה' באורה, גם שם יש לה הארה, מאלו

השֵׁלֶשׁ מוֹזִיצוֹת, וְאִם לֹא עַל זֶה נֶאֱמַר מִצָּפוֹן תִּפְתָּנוּ הָרָעָה (רמיה א' יד). אֲמֵנָם
מוֹזִיצָה ג' פְּתוּחוֹ, וַיֵּשׁ בָּהּ זִכְלוֹן לְצַד מוֹרְרוֹ, וּבְשֵׁם מֵאִיר הַשְּׁבִיט, וְהוּא וּפְתוּחוֹ זִכְלוֹנִי
רְקִיעַ:

סוד אות ה' ואות ב'
וְעַל זֶה נֶאֱמַר הַפְּתוּב, בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים (בראשית א' א), כִּי בִב' נִבְרָא הָעוֹלָם,
כִּי גַם הִב' יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשׁ מוֹזִיצוֹת, אֶלָּא שְׂאִין בָּהּ זִכְלוֹן, כִּמּוֹ אוֹתָהּ שְׁיֵשׁ בְּרָגֶל
עֲלִישִׁית שֶׁל ה'. וְלִכֵּן אָמַר וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וּבָהוּ וּזְשָׁךְ (בראשית א' ב), כִּי לֹא
הָיָה מְקוֹם לְצֵאת בָּהּ הָאוֹר, וְלִכֵּן כְּתִיב אֶלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם
(בראשית ב' ד), בָּה' בְּרָאָם, וְאִזּוּ הָיָה הָאוֹר בְּעוֹלָם שֶׁבְּאוֹתָהּ מוֹזִיצָה שֶׁל צַד מוֹרְרוֹ
שֶׁהִיא פְּתוּחוֹתָהּ כִּנְזֹכֶר לְעִיל, מִשֵּׁם יוֹצֵא הָאוֹר הַמֵּאִיר לְעוֹלָם:

לְעֵתִיד לָבָא נִזְכָּה לְצַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֹטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיהֶן
וְלִכֵּן הַשְּׁבִיט נִקְרָא זֹרֶס, אוֹתִיוֹת זֹרֶס, כְּשֶׁהָיָה בְּמִדְרָגָה הַתְּנוֹתְנוּתָהּ, שֶׁנֶּהֱפָךְ ה'
שֶׁל סֵהַר לְזוֹ' שֶׁל זֹרֶס אוֹתִיוֹת זֹרֶס, אִין לָהּ מְקוֹם לְצֵאת בּוֹ הָאוֹר, וְעַל זֶה נֶאֱמַר
הָאוֹמֵר לְזֹרֶס לֹא יוֹרְרוֹ (רש"י איוב מא כב), כִּי כְּשֶׁנִּקְרָא זֹרֶס לֹא יוֹרְרוֹ כָּלֵל,
וְהַלְבָּנָה נִקְרָאת סֵהַר, וְכִשְׁהָיָה מוֹתְרוֹנֶקֶת מִמַּעַרְב, אִזּוּ תִּמְלֵא אוֹר בְּפָנֶיהָ, וְכָל מוֹת
שֶׁהוֹלֶכֶת לְמוֹרְרוֹ מֵאִירָה יוֹתֵר, עַד שֶׁבִּט"ו יוֹם בְּהִיוֹתָהּ בְּמוֹרְרוֹ הִיא מְלֵאָה מִכָּל
וְכָל כִּנְזֹכֶר לְעִיל. וּבְזוֹזָרָה זְוֹזָרָת וּמִוֹזְשִׁכָּת כִּנְזֹכֶר לְעִיל, וְעַל זֶה נֶאֱמַר אֲנִי מְלֵאָה
הַלְכָתִי וְרִיקָם הַשִּׁיבִנִי (רות א' כא), רָצָה לוֹמַר כְּשִׁיּוֹצֵאת מִמַּעַרְב, הָיְתָה הוֹלֶכֶת
וּמִתְמַלֵּאת מֵאוֹר, וְרִיקָם הַשִּׁיבִנִי רָצָה לוֹמַר בְּזוֹזָרָה, נִמְצֵאת אוֹזֵר כֶּךָ רִיקָם מִכָּל
וְכָל, אִם כֵּן לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי גִעָמִי, וְה' הֵבִיר לִי (רות א' כ), וּזְוֹזָרָתִי לְהִיוֹת זְוֹשֶׁכָה
מִכָּל וְכָל. וְלְעֵתִיד לָבָא שֶׁתִּעֲלֶה בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה, צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֹטְרוֹתֵיהֶם
בְּרֵאשִׁיהֶן, אִזּוּ יִהְיֶה אוֹר לְעוֹלָם, וְלֹא יוֹסֵר, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם לְעֵתִיד לָבוא
אִי"ה אֲמֵן:

שֵׁעַר הַפְּסוּקִים

מִנְּחֵל אֶסְתֵּר:

פָּרָק ב':

סוד הנקדה עצמה הפנימית

ויהי אומן את הדסה היא אסתר בת דודו (אסתר ב' ז')

דע, כי אסתר בגימטריא תרע"א פוזות עשרה, והוא סוד הנקדה עצמה הפנימית המסתתרת, והיא י' של אדנ"י. כי אדנ"י במלואו עולה תרע"א, ורו"ת הוא מלוי אדנ"י, וכן תור"ם גם כן הוא מלוי אדנ"י, וזה סוד, (אסתר ב' טו) ובהגיע תור אסתר בת אביוזיל וכו':

תהלים פרק כ"ב:

הצילה מחרב נפשי, ראשי תבות המן

הצילה 'מוזרב' נפשי (תהלים כב כא):

(מוזלתו) ראשי תבות המן. וכבר ידעת, כי מזמור זה נאמר על ידי אסתר בענין צרת המן האנגלי, ואמרה הצילני מהמן, שהוא מזרע עשו הרשע, שנתברך בזרב. כמו שאמר הכתוב, ועל זרבה תזויה (בראשית כז מ). (ע"כ מוזלתו).

שער מאמרי רז"ל

מסכת מגלה

הברכות שקבל יעקב אבינו

מאמר בגמרא מסכת מגלה פרק א' (דף י"ז עמוד א') וזה לשונו: תניא היה יעקב אבינו בשעה שנתברך מאביו בן ס"ג שנה. כבר נתבאר בענין ששה בני לאה הנזכרים ובת אות נקבה, איך אורות המוזין דעיר אנפין בוזינת סתומה עד מקום הזוזה שלו, והם שש ספירות ושליש, כל אות כלולה מעשר, הרי ס"ג. והם כתר וזכמה בינה דעת וזסד גבורה ושליש תפארת, ואזור כף משם ואיך מתגלים אורות הזסדים, ואז יעקב העומד בפני עיר אנפין מן הזוזה ולבטה געשים לו המוזין שלו, ומקבל הברכות האלו. אבל להיות שעדין המוזין דמצד אבא הגנונים תוך נצו הוד יסוד דאבא אשר הם גמשים אל יעקב כנודע עדיין הם געלמים תוך היסוד דאבא, וכנגד כסוי הזה הוצרך יעקב לשבת עוד גטמן בבית עבר י"ד שנה שקבל הברכות כנזכר:

ספר לְקוּטֵי הַשֵּׁ"ס

במסכת מגילה

חלדה הנביאה ודבורה הנביאה

אמר רב נחמן לא יאה יהרא לנשי תרתי נשי נביאותיה הוי והוי יהירין והם זיבורא וכרפשתא. פירוש הדברים, כי באצילות יש עשר ספירות, שמונה הם דבורים, ושתי נקבות בינה ומלכות, וכנגדם הם אלו שתי נביאות וזלדה נגד האמא מלשון העלם והיא אשת שלום שהוא יסוד העליון, ולכן שלם בנקוד קבוצ ואל בנקוד וא"ו, כי הוא ביסוד העליון נעלם ביותר, נתיב לא ידעו עיט ולכן היא נעלמת והפסידה נביאותה על שאמרה אמרו לאיש הזה בלשון בזוי. ודבורה היא כנגד הנקבא מלכות, ולכן אמרה שירה, כי הנקבא משוררת תמיד, כמו שכתוב בזהר בפסוק אלהים אל דמי לך (תהילים פג ב), ולכן דוד המלך עליו השלום הבא מצדה היה משורר תמיד:

צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם

והענין הוא כי שרשי הנשמות הם נזלקים לשנים זכרים ונקבות שהם נוסדים וגבורות, ולעתיד יהיה הגבורות עקר הנגה, ועליהם נאמר צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם וגו', וכן היה בתזוילת הבריאה שלא היה פגם כלל, כי קין היה ערש הגבורות והכל ערש הנוסדים, וזה שנאמר קניתי איש את ה' (בראשית ד' א) שהיה משתף מנהמת הנזוש וקזה ותקרא שמו קין (בראשית ד' א), אבל הכל היה טוב, לזה נאמר ותוסף ללדת וגו' (בראשית ד' א), וקין הוצרך תפלה. והכל לא הוצרך תפלה כי היה מתקן, וקין יצא ראשונה והוא הבכור רק שיצא מערב, ואזר כף וזר ונתקן בראובן:

קין - ראובן

וזה שנאמר ראו בן (בראשית כט לב), וכי לא היו יודעים שהוא בן, אלא פרושו שהוא בן ראשון שזולד בעולם, והוא היה קין, וכוונת יעקב היה להולידו מרוזל כי שם הגבורות ממותקנות, ובא בלאה שהם גבורות וזקנות, וזהו מה שכתוב בזהר בינה אף על גב דלאו איהי דינא אבל מסטרהא מתערין דינין, והיא לאה בזיונת בינה, וזהו מסטרהא דינין מתערין וגו', כי הגבורות בה זקנות, ואם לא זוטא ראובן במעשה בלחה היה זוכה לכל הגדולות, כמו שתרגום אונקלוס, וזה

שֶׁאָמַר הַכְּתוּב הֲלֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת וְגו' וְאִם לֹא תִיטִיב לִפְתּוֹחַ זִמְטָא רֹבֵץ (בראשית ד' ז'), רָבוּ בִּיאָתוֹ שֶׁל קִין בְּרוֹזֵל אוֹ בְּלֹאָה אִם יִטִּיב בְּמַעֲשָׂיו יָבֹא בְּרוֹזֵל שֶׁהִיא רְבוּצָה, וְהַסִּימָן "לִפְתּוֹחַ זִמְטָא" רֹבֵץ שְׂרָאשִׁי תְּבוֹת רִזֵּל, וְאִם לֹא, תָּבֹא בְּלֹאָה, וְכֵן כְּתִיב הֲלֹא שֶׁהוּא לְמַפְרַע לֹאָה, וְרָצָה לוֹמַר הֲלֹא כְּמוֹ אִם לֹא תִיטִיב בְּהַפֵּךְ מִה שֶׁנִּרְאָה מִן הַכְּתוּב.

בְּחֻמְשָׁה חֲסָדִים הַקְּלִיפּוֹת אֵינָה אוֹחֲזִים בָּהֶם, וְכָל מֶה שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט הוּא טוֹב וְדַע כִּי בְּחֻמְשָׁה חֲסָדִים הַקְּלִיפּוֹת אֵינָה אוֹחֲזִים בָּהֶם וְכָל מֶה דֹּאֲתַפְשֵׁט הוּא טָב, אֲבָל הַגְּבוּרוֹת כְּאִשֶּׁר יוֹצְאִים מִרוֹזֵל תִּכְף אוֹחֲזִים בָּהֶם הַזִּיזוֹנִים, אֲבָל לְמַעַלָּה אֵין לְהַזִּיזוֹנִים אוֹחֲזִית בָּהֶם, וְלָזֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכָרוֹנָם לְבָרְכָה אִם תִּיטִיב תִּסְתַּלֵּק לְמַעַלָּה, וְכֵן מְצִינוּ שֶׁעַד שֶׁלֹּא זִמְטָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלַת הַיִּתָּה עֲבוּדָה בְּכּוֹרוֹת, וְכֵן הָיָה רָאוּי רְאוּבֵן, אֲלֹא שֶׁפָּגַם וְנָתַן בְּכוֹרָתוֹ לְיוֹסֵף, אֲבָל לֹא נִטְלָה מִמֶּנּוּ לְגַמְרִי, כִּי לְעוֹלָם הוּא נִקְרָא בְּכוֹר לְיִשְׂרָאֵל.

וְחִזְרָה קִין וְנִתְקַן בְּאֵלּוּ שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת שֶׁל יוֹסֵף וְיִתְרוֹ וְחִזְרָה קִין וְנִתְקַן בְּאֵלּוּ שְׁתֵּי בְּחִינּוֹת שֶׁל יוֹסֵף וְיִתְרוֹ, וְהֵם בְּחִינּוֹת גְּבוּרוֹת, כִּי מִיִּתְרוֹ בְּאֵתָה רִזֵּב הַזִּזוֹנָה, מִמֶּנָּה זֹכֵר הַקִּינִי, וְגַם מִן הַגְּבוּרוֹת בְּאֵתָה יַעֲלֵ אִשֶּׁת זֹכֵר הַקִּינִי, דְּהִינּוּ רִזֵּב וְיַעֲלֵ בָּא בְּעַלִּי, וְזִזוֹנָה בְּזֹכֵר, לָזֶה אָמְרָה: רִזֵּב פִּי עַל אוֹיְבֵי (שְׂמוּאֵל א' פֶּרֶק ב' א'), כִּי הָיְתָה מִרוֹזֵב וְנִתְהַפְּכָה בְּיַעֲלֵ. וְזֹכֵר בְּזִזוֹנָה, וְזֶה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן לָקָז לֹא מִבְּנוֹת פּוֹטִיאל (שְׂמוֹת ו' כה):

מִגִּלַּת אֶסְתֵּר
גַּם זֶה מִהֶרֶב רַבִּי זַיִים וְיִטְאֵל וְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה: דַּע כִּי סִמְכוֹ לְמִגִּלַּת אֶסְתֵּר מִדְּכִתִּיב כְּתוּב בְּסִפְרָא (אֶסְתֵּר ט' לב), פְּרוּשׁוֹ הֵנָּה בְּסִפְרָא מְלֻאוֹ כֹּהַל בִּי"ת סִמְ"ך פִּ"א רִי"ש עוֹלָה אֶלְפִי קַמ"ה כְּמוֹנֵן מִגִּלַּת אֶסְתֵּר עִם הַכּוֹלָל. וְנִרְאָה לִי דְּצִרִיף לוֹמַר עִם הִיא אוֹתִיּוֹת עוֹלָה מִגִּלַּת אֶסְתֵּר וְזִסְר יו"ד]:

מ"ם וְסִמְ"ך שְׂבִלּוּחוֹת בִּנְסֵי הֵיוּ עוֹמְדִים
מִהֶרֶב וְלֹאָה: מ"ם וְסִמְ"ך שְׂבִלּוּחוֹת בִּנְסֵי הֵיוּ עוֹמְדִים. כְּבָר יִדְעָתָה כִּי שְׁתֵּיהֶן בְּסוֹד הַבִּינָה כְּזוֹדֵעַ, כִּי יֵשׁ לֹאָה וְרוֹזֵל, וְכִנְגָדָם לְמַעַלָּה בִּינָה וְתַבּוּנָה. וְבִינָה הִיא כְּנֶגֶד

(א) אוֹלִי צִרִיף לוֹמַר, "וְיִמְאָר אֶסְתֵּר קִינִי דְּבִרִי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסִפְרָא (אֶסְתֵּר פֶּרֶק ט' לב).

לֹאֵה, וּתְבוּנָה כְּנֶגֶד רִחוּל. וְהִנֵּה תְבוּנָה יוֹרֶדֶת לְמִטָּה, וְאַתְלָבֶשֶׁת בּוֹעִיר, וְלִכֵּן
נִקְרָא אִם עַל הַבָּנִים, וְזוֹ נִקְרָא ׀ סְתוּמָה דְּרַבִּיעָא עַל בְּנֵהָא. אֲךָ הַסִּמּוּךְ הִיא
הַבִּינָה יוֹתֵר סְתוּמָה וְנִעְלָמָה. וְעֵין מַה שֶּׁכְּתוּב בְּסֵפֶר עֵץ הַחַיִּים בְּשֵׁר הַכָּלִים
פָּרָק י"א מֵהוּ שֶׁבֶּסֶס הָיוּ עוֹמְדִים. גַּם זֶה מֵהֶרֶב וְל"ה: